

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Martin van Hemert	Willemien Hobo
Gerda Kooijman	Wim van der Toorn

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 15,- en een abonnement per post kost € 25,- per jaar. U kunt zich hiervoor aanmelden bij:
willemien.hobo@gmail.com.

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

KLEUR:

1 hele pagina - € 550,- per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina - € 100,- voor 1 uitgave

- € 350,- voor 1 jaar

Halve pagina - € 50,- voor 1 uitgave

- € 175,- voor 1 jaar

Kwart pagina - € 25,- voor 1 uitgave

- € 87,50 voor 1 jaar

Achtste pagina - € 15,- voor 1 uitgave

- € 50,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpsraad Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Daar wordt u te woord gestaan en zo nodig doorverbonden. Wanneer de gemeente meermaals niet op uw klachten heeft gereageerd, kunt u contact opnemen met de dorpsraad.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn: Debby Wesselo, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681627 of 06-20737972.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat André Meijer, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

2e jaargang nummer 1 - december 2013

Voor u ligt het eerste nummer van de tweede jaargang van onze dorpskrant. De redactieleden zijn weer druk in de weer geweest om allerlei artikelen bij elkaar te verzamelen. Ook werden er spontaan dingen toegestuurd. Daar zijn we erg blij mee. We hopen dan ook dat u weer veel leesplezier hebt met deze dorpskrant. En mist u dingen of heeft u aanvullingen of tips, dan is dat natuurlijk altijd welkom.

We willen vanaf deze plaats ook de adverteerders weer bedanken voor hun advertenties. Daar moet de dorpskrant van bestaan. Heeft uw bedrijf nog geen advertentie, maar zou u dat wel willen in de volgende nummers, dan kan dat altijd. Neemt u dan contact op met Willemien Hobo.

Met ingang van dit nummer zal de voorzijde van de dorpskrant steeds voorzien zijn van een andere foto, passend bij het jaargetijde. Bij de prachtige foto aan de voorzijde behoort de volgende omschrijving: *'Ondergaande zon op besneeuwde Maas staat symbool voor het aflopen van 2013 en het licht van de zon voor de start van het nieuwe jaar'*.

Het afgelopen jaar is het drukwerk van de dorpskrant verzorgd door Lequinda. De 2^e jaargang wordt gedrukt door ISO-print uit Hardinxveld. We hopen dat de dorpskrant er weer net zo netjes uit zal zien als in het afgelopen jaar.

De dorpskrant van Nederhemert is zijn 2^e jaargang ingegaan. Met het wel en wee van Nederhemert er in vermeld. Ook in deze dorpskrant zijn weer rouw- en trouwberichten geplaatst en kunt u geboortekaartjes vinden. Het leven gaat door, met droeve en blijde gebeurtenissen. Dat is in ons aller leven zo. Met name de rouwberichten laten ons zien dat we niet op deze aarde blijven. We wensen de nabestaanden van harte sterkte toe.

Namens de redactie, maar ook namens de Dorpsraad wil ik alle lezers van harte goede en gezegende Kerstdagen toewensen en een hele goede jaarwisseling.

Wim van der Toorn

Inhoudsopgave

Colofon en voorwoord	blz. 1
Inhoudsopgave	blz. 2
Nieuwtjes van de dorpsraad	blz. 3 - 4
Bezoek B&W aan de Ambachtshof	blz. 5 - 6
Interview Tom Ummels	blz. 7 - 8
Gedicht Nederhemert	blz. 9
Uit de gemeenteraad – Geert Bok	blz. 10 - 11
Ondernemers in Hèmert - Vishandel Willem Bruin	blz. 11
Ondernemers in Hèmert – Fotograaf Jan Hotting	blz. 12
Ondernemers in Hèmert – Hondentrimsalon en Reddingshonden	blz. 13 - 14
Ondernemers in Hèmert – Smits Personeelsvoorzieningen B.V.	blz. 14 - 15
Nieuwe kleine Hèmerlsen	blz. 16 - 18
Inspiration Centre Smits biedt podium beroepenoriëntatie Youtech Event	blz. 19
Een huis vertelt, column Betje Wolfers	blz. 20 - 21
Van Wijk kleding 10 jaar	blz. 22 - 23
Hèmerls kind in de prijzen	blz. 24
Fysiotherapeut in Nederhemert	blz. 25
Nieuws van De Wegwijzer	blz. 26 - 27
Nieuw jeugdlid dorpsraad	blz. 28
Gedicht	blz. 28
Op de Vagrant	blz. 29 - 30
Pasgetrouwde Hèmerlsen	blz. 31
Twaalf en een half jaar in de winkel	blz. 32 - 34
Team Nederhemert Alpe d'HuZes	blz. 35 - 37
Buurtspordag	blz. 38 - 39
Veertig jaar getrouwd: Cornelis Jan en Willy Kreling	blz. 39
Veertig jaar getrouwd: Kees en Jenny van Heijkop	blz. 40
Veertig jaar getrouwd: Dik en Letta Holl	blz. 41
Vijfenveertig jaar getrouwd: Jo en Sjaan van der Steenhoven	blz. 42
Vijfenvijftig jaar getrouwd: Piet en Dien van Wijk	blz. 43 - 44
Barones van Wassenaar	blz. 45 - 47
Herinneringen aan Nederhemert	
Dick Hobo	blz. 48 - 49
Piet Brugmans	blz. 49 - 51
Brigitte en Renate uit Wenen	blz. 52 - 54
Overleden	blz. 55
IJclub eensgezindheid	blz. 56 - 58
Knagend vooruit	blz. 59
Nog een pasgetrouwd stel	blz. 60
Verdwenen monument	blz. 60
Overdenking ds. H. Zweistra	blz. 61 - 62
Jeugd ontmoetingsdagen	blz. 62 - 63
In gesprek met een oud-dorpsgenote – Willemien van den Berg – Struijk	blz. 64 - 67
Jubilarissen uit Nederhemert in 't Slot	blz. 68
Politieke ambities – Leon van den Dool	blz. 69 - 70
Nog meer politiek uit het dorp – Gerrit Robbemondt	blz. 71 - 72
Een kind met een hobby	blz. 73 - 74
Juliana-Concordia – kerstconcert	blz. 74
Juliana-Concordia – Hèmerse Held	blz. 75
Juliana-Concordia – Oud Papier	blz. 76
Hamarithi	blz. 77
Nieuwjaarsuitnodiging	blz. 78

Nieuwtjes van de dorpsraad

Inloop halfuurtje voor de vergadering van de dorpsraad.

Een aantal mensen hebben ons bezocht voorafgaand aan de vergadering met vragen en/of suggesties voor de dorpsraad.

Eén van de punten was of er een kledingcontainer kan komen. Het is echter zo, dat u uw textiel in een grijze dichtgeknoopte huisvuilzak, in uw papiercontainer mag doen. Hier komt dus geen extra kledingcontainer voor.

Ook hebben wij van diverse mensen, die langs de dijk wonen, te horen gekregen, dat zij een stuk dijk schoonhouden van zwerfafval. Dit wordt in hun eigen container verzameld. We hebben de gemeente gevraagd om dit vuil op te halen op een centraal punt. Hier krijgen we nog nader bericht over.

Tevens blijft de vraag staan of er vrijwilligers zijn, die om de zoveel tijd met een prikker en zak willen rondwandelen om zwerfvuil te verzamelen. U kunt zich aanmelden bij de dorpsraad.

De glascontainer aan de Ormelingsstraat is tijdelijk verplaatst naar het parkeerterrein bij supermarkt v.d. Vliet. Hier zal hij blijven staan tot de ondergrondse containers gerealiseerd worden in 2014.

Dorpsschouw.

De werkzaamheden wat betreft het achterstallig onderhoud zijn in volle gang. We zullen als het bijna klaar is nog een keer een ronde fietsen om te kijken of alles naar wens en behoren is uitgevoerd.

Ormeling III.

De aanleg van de straten en trottoirs in de Boterbloem- en Sleutelbloemstraat is eindelijk begonnen. De planning is dat het aan het einde van het jaar klaar is. U kunt de planning vinden op onze website.

Sportcoach.

Op dinsdag- en donderdagmiddag komt Jerry Lenoir, de sportcoach van de gemeente

Zaltbommel, naar ons dorp om met de kinderen te sporten en spelletjes te doen. Dankzij het enthousiasme van de kinderen is dit van 1 middag naar 2 middagen gegaan. Op dinsdag van 15.30 tot 16.45 uur is het voor groepen 1 t/m 4 sporten en op donderdag zijn alle kinderen van groep 5 en 6 van 15.30 tot 16.45 uur welkom en groep 7 en 8 van 16.45 tot 18.00 uur. We zijn hier erg blij mee. Dit geldt voor alle kinderen uit Nederhemert, ook voor degenen, die hier niet op school zitten. Het is geheel vrijblijvend en kost niets. In de winter is het binnen in de sporthal en als het zomer wordt zullen er ook weer buiten activiteiten plaats gaan vinden. In de schoolvakanties zijn er geen sportmiddagen. Ook voor de 55+ gaat hij een programma maken. Tot nu toe zijn de verzoeken binnengekomen voor een wandelclubje, een jeu de boules baan (en club) en de vraag naar 1x in de 2 tot 4 weken een avond sjoelen, dammen, of fiets dergelijks. Hier hoort u nog meer over.

Nederhemert 1200 jaar.

Nederhemert bestaat evenals Poederoyen en Aalst 1200 jaar in 2014. De dorpsraad wil dit zeker niet zo voorbij laten gaan, maar wilde het eerst wel zeker weten.

In een overdrachtsakte van 814 van de heeren van Gendt aan de Abdij van Lorsch in Hessen, worden 3 hoeven in Haemerthe en eigendommen in Poederoyen en Aalst genoemd.

Wij zullen dan ook een comité vormen om te kijken hoe we dit gaan herdenken of vieren. Heeft u ideeën of suggesties, dan zijn die van harte welkom.

Wij hebben contact gezocht met de verenigingen om te kijken hoe of wat we gezamenlijk kunnen doen en gaan daarna met de ondernemers om tafel. U wordt op de hoogte gehouden en kunt in elk geval de laatste berichten via onze site lezen. Schroom niet om ideeën in te dienen.

Zitje wandelaars Hofstraat.

Wij zijn voornemens een zitje te realiseren aan het begin van de Hofstraat. Dit als ontmoetingsplaats en rustplaats voor wandelaars. We hebben tekeningen ingediend voor de vergunning bij de gemeente en subsidies aangevraagd bij diverse instanties. We willen er een bankje, tafeltje, overkapping, prullenbak, plantenbak en een boekenboom realiseren. De boekenboom is voorzien van kastjes, waar men boeken in kan plaatsen, welke een ieder eruit kan halen om te lezen.

Oud en nieuw.

We hebben weer een vergunning aangevraagd om een tent te plaatsen voor oud en nieuw. Het beheer van de tent zal weer in handen zijn van de horecaondernemers uit ons dorp. Tevens zullen we weer een kleine vuurwerkshow geven voor de belangstellenden. We hopen veel mensen te mogen begroeten.

Speelmogelijkheden in het dorp.

Het speeltuintje is eigenlijk te klein voor het aantal kinderen in ons dorp en tevens is het trapveldje van tijdelijke aard. We willen voor de leefbaarheid in ons dorp realiseren, dat er meer speeltoestellen of een extra speelterreintje komt en dat er een permanent trapveldje komt, zodat de kinderen niet naar het einde van de Nieuwstraat hoeven.

Jeugdlid.

Melissa Bouman is gestopt als jeugdlid van de dorpsraad vanwege haar studie. We wensen haar veel succes en bedanken haar voor haar inzet.

Wij hebben als jeugdlid erbij gekregen Job van de Werken. Hij studeert in 's Hertogenbosch. We zoeken nog een meisje als jeugdlid om toe te voegen aan ons bestuur.

Inloop "half" spreekuurtje.

Onze vergaderingen zijn volgend jaar gepland op 13 januari, 24 februari, 31 maart, 12 mei, 30 juni, 1 september, 20 oktober en 1 december. Ze beginnen om 19.30 uur en u kunt naar het inloop spreekuur komen vanaf 19.00 tot 19.30 uur in dorpshuis De Gaarde.

Diverse vragen aan gemeente.

We hebben bij de gemeente de vraag neergelegd of de prijs van de graven omlaag kan, als wij in het dorp zelf een team vormen om de begraafplaats te onderhouden. Dit zal bekeken worden, maar de kans is zeer klein, dat het mogelijk is.

Ook is gevraagd of de begraafplaats opgewaardeerd gaat worden. In verband met de weersomstandigheden is het dit jaar niet meer mogelijk, maar volgend jaar zal dat zeker gebeuren.

Om het speelveldje in de Ormeling is per ongeluk de omheining verwijderd in plaats van gerepareerd. We hebben de gemeente verzocht dit zo snel mogelijk weer aan te brengen, daar nu iedereen over het veldje rijdt en dit gevaarlijke situaties met zich meebrengt.

Lees- en ontmoetingspunt.

We zouden graag een leespunt realiseren, waar men ook bibliotheekboeken op kan halen en in kan leveren. Dit zou ook dienst kunnen doen als ontmoetingspunt, waar men gezellig met elkaar een kopje koffie of thee kan drinken en boeken bestellen via internet. De Bibliotheek Rivierenland heeft hier geen budget voor, maar we hopen met de gemeente een potje te kunnen vinden waaruit we dit kunnen gaan bekostigen.

Bezoek B&W aan de Ambachtshof

Bezoek B&W aan Ambachtshof.

Een aantal maanden geleden werd ik gebeld met de mededeling dat de burgemeester en wethouders een werkbezoek wilden komen afleggen. De eerste gedachte was: "dat is leuk!" Even later denk je van: "hoe moet ik die mensen een uur bezig houden?"

Vrijdag 25 oktober was het zover. Om 10 uur stonden hier de Burgemeester, secretaris, 3 wethouders en 3 ambtenaren. Eerst hebben we ze koffie met wat lekkers erbij aangeboden.

Daarna stelde de burgemeester al snel de vraag waarom we als bedrijf gevestigd zijn in Nederhemert. Toen ik aangaf dat dit mede te maken heeft met de regionale functie die we hebben en dat de oorsprong van ons bedrijf in Nederhemert ligt, was het ze duidelijk dat de Ambachtshof duidelijk voorziet in een behoefte.

Hier is verder over gesproken en ook is er gevraagd naar de ervaring in het samenwerken met de gemeente. Hier is Gerrit

Robbemondt, als projectontwikkelaar, verder op ingegaan en heeft duidelijk de fijne samenwerking en ook de enkele verbeterpunten verwoord.

Dit is allemaal meegenomen en men hoopt ook op deze manier erachter te komen wat er bij de bedrijven leeft.

Na ongeveer een uur en enkele bakken koffie heb ik de heren en dames nog een rondleiding gegeven en daarbij werd er bij een aantal

producten zeer veel interesse getoond. De burgemeester keek eens rond bij de werkkleding, een wethouder wilde alles weten over de nieuwste draadloze camerasystemen en een ander heeft zich helemaal bij laten praten over de schuifwandkasten.

Hierna was het tijd om verder te gaan. Toen zijn ze richting Van Loon Autobedrijf gegaan, daarna naar autobedrijf Bouman. Bij de BBQ-kampioen is er een maaltijd genuttigd en op die manier hebben ze gelijk iets van dit bedrijf kunnen proeven, waarna men is doorgelopen naar Metaal draaijerij Brienens.

Ter afsluiting is er een drankje genomen bij Bouwbedrijf Robbemondt en heeft men nog een tijd zitten napraten. Al pratend kom je er ook achter dat ook al wil de gemeente wel, zij ook aan veel regels gebonden zijn.

Het was een zeer geslaagd bezoek en de tijd vloog voorbij.

En ik denk dat ik het wel namens alle bedrijven mag zeggen:

Burgemeester, wethouders en ambtenaren bedankt en tot ziens!

Jan op 't Hof

Interview Thom Ummels: lijsttrekker D66

1. We lazen dat u lijsttrekker van D66 bent geworden? Hoe is dat gekomen?

Ik ben door de leden van D66 in Zaltbommel gekozen tot lijsttrekker bij de komende verkiezingen voor de gemeenteraad.

Deze verkiezingen worden gehouden op woensdag 19 maart 2014.

Ik heb mij kandidaat gesteld voor het lijsttrekkerschap op verzoek van een aantal vooral nieuwe en jonge leden van D66.

Onze doelstellingen zijn onder meer: nieuw elan in de partij en meer inbreng van belangstellenden en betrokkenheid met de samenleving. Verder willen wij D66 laten deelnemen aan het college van burgemeester en wethouders.

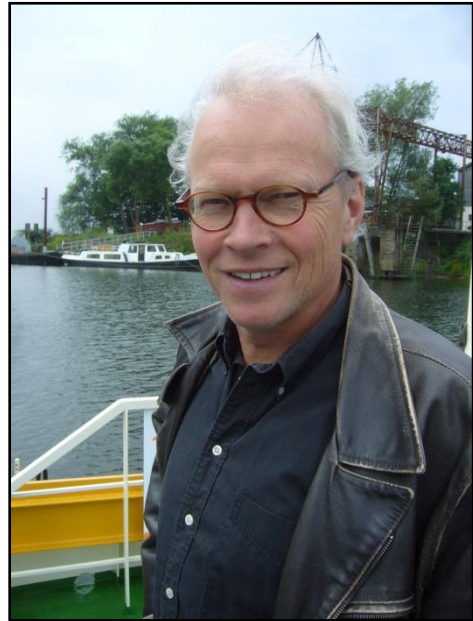
Op dit moment ben ik raadslid voor D66. Onze fractie heeft twee raadsleden.

Frits van der Schans fungeert deze periode als fractievoorzitter.

Wij hebben ieder een aantal aandachtsgebieden. Zo buig ik me vooral over werkterreinen als bestuurlijke organisatie, financiën, sociale zorg, economie, sport, kunst en cultuur en toerisme en recreatie. Daarnaast heb ik een aantal speciale taken, zoals het voorzitterschap van de raadswerkgroep "Een Goede Raad".

Deze werkgroep wil het raadswerk dichterbij de mensen brengen. Bijvoorbeeld met activiteiten als "Gast van de raad" en "Raad on tour".

2. Betekent het lijsttrekkerschap strak ook meer werk bij de verkiezingen?

Ja, dat gaat veel tijd en energie kosten, met name door de verkiezingscampagne. Maar wel positieve energie! Ik vind het namelijk een mooi onderdeel van het politieke werk.

In gesprek met mensen op straat, verkiezingsdebatten en ook de ludieke acties waar D66 om bekend staat.

Overigens voeren wij ook buiten verkiezingstijd campagne. Zo staan we 's zaterdags vaker met het bekende springkussen op de Markt in Zaltbommel en organiseren we debatavonden.

3. Wordt er een grotere inzet van u verwacht bij de onderhandelingen voor een nieuw college?

Als lijsttrekker ga ik namens D66 de onderhandelingen voeren na de verkiezingen. Uiteraard met

ondersteuning van fractiegenoten en fractievolgers. Deze onderhandelingen zijn voor ons nog meer bijzonder, omdat we als doelstelling hebben D66 aan het college te laten deelnemen. Het zou mooi zijn als dit na 35 jaar gaat lukken.

Zowel landelijk en provinciaal als in veel gemeenten. Onze positie bij de onderhandelingen hangt ook samen met de verkiezingsuitslag. We streven vanzelfsprekend naar stemmengroei en zetten in op 3 zetels.

4. Hoe schat u de kansen in dat D66 straks deel gaat uit maken van het college in Zaltbommel? Want naar we begrepen verwachten jullie ook stemmengroei?

Ik denk dat we een gerede kans hebben om deel uit te gaan maken van het college. D66 is een partij die graag bestuurlijke verantwoordelijkheid draagt. Bovendien hebben we al bijna vijftig jaar bewezen, dat we dit ook kunnen.

5. Hebt u zelf nog opmerkingen die u hier kwijt wilt?

Ik zou het toejuichen als de opkomst bij de verkiezingen groter is dan de vorige keer in 2010. Die was in de gemeente Zaltbommel in totaal 62,92 % en in Nederhemert 74,12%. Hoe meer kiezers gaan stemmen hoe breder het draagvlak van de gemeenteraad wordt.

Gedicht Nederhemert

Uit de gemeenteraad – Geert Bok

Toekomstgericht

Als ik dit schrijf hebben we als gemeenteraad net de Algemene Beschouwingen achter de rug. In deze vergadering geven alle partijen hun mening over de begroting voor het volgende jaar. Daarnaast is er in deze bijeenkomst ruimte om een algemene kijk op de toekomst te geven.

Een bijzondere vergadering dus, door veel mensen gezien als de belangrijkste van het jaar. Vanuit de SGP hebben we een aantal herkenbare punten voor de nabije toekomst voor het voetlicht gebracht.

Als eerste wil ik daarin de **veranderingen in de zorg** noemen. Er verandert nogal wat de komende jaren. Veel taken die nu vanuit de landelijke overheid worden geregeld, moeten de komende jaren door gemeenten worden overgenomen. Dan denk ik bijvoorbeeld aan de jeugdzorg. Aan de ene kant mooi om dit dicht bij u als inwoners te brengen, aan de andere kant is het nogal veel voor de gemeenten. Concreet hebben we aandacht gevraagd voor het duidelijk en op tijd informeren van alle betrokkenen.

Tweede punt is de **veiligheid**. Recent zijn er weer een aantal voorbeelden te noemen van inbraken, helaas ook in ons dorp. Het politiebureau in Zaltbommel wordt als het gevolg van centralisatie mogelijk gesloten. Als SGP zijn we daar absoluut geen voorstander van. De tijd die het kost om vanaf een bureau naar een plaats delict te komen mag niet toenemen!

Het derde onderwerp dat ik u wil noemen is **grafrechten**. Het is niet nieuw dat we als SGP daar aandacht voor vragen. Naar onze mening is de lijkbezorging een onderdeel uit de begroting dat niet 100% kostendekkend hoeft te zijn. Dit leidt namelijk soms tot vervelende situaties. Het concrete punt wat we nu hebben

genoemd zijn de kosten die worden gevraagd bij de verlenging van de grafrechten na 30 jaar grafrust. Die zijn erg hoog, bovendien worden mensen vaak overvallen door dit verzoek. Om de kosten naar een aanvaardbaar niveau te brengen heeft de SGP een motie ingediend over dit onderwerp. Deze was echter niet nodig, de wethouder heeft toegezegd met een half jaar de kosten te gaan evalueren. Daar houden we hem uiteraard aan!

Het vierde onderdeel wat ik u mee wil geven is het onderdeel **samenwerking**. Door de overgang van een groot aantal taken van het rijk naar de gemeenten is de noodzaak om samen te werken groter geworden. Ook de SGP ziet dit. We hanteren daar twee duidelijke uitgangspunten bij:

1. Samenwerking is goed als dat goedkoper en of beter is
2. Geen herindeling

Een groeiend aantal partijen in de raad van de gemeente Zaltbommel wil graag gaan herindelen met de gemeente Maasdriel. De SGP wijst dit duidelijk en krachtig af. Wij proeven weinig enthousiasme voor een herindeling onder onze inwoners. De herkenbaarheid van de politici en de tevredenheid van inwoners neemt daarbij af! Bovendien is er geen 1-op-1 relatie tussen de daadkracht van een gemeente en de omvang daarvan. Samenwerking in de regio, maar ook zeker met Maasdriel, vinden we een prima alternatief. Dit alles brengt heeft ons gebracht tot de volgende uitspraak:

Samenwerking OK, herindeling Nee.

We zouden de SGP niet zijn als we nog wat verder vooruit hebben gekeken. Daarom hebben ook stilgestaan bij een verdere toekomst dan dit leven, aan de hand van de Bijbelse geschiedenis van Jozef. Daaruit hebben we het onderdeel van de zeven vette en de zeven magere jaren genoemd. Een

veelgebruikte beeldspraak om hoogte en diepte punten in de economie aan te duiden. Echter is het zo, dat in de geschiedenis er ook in de zeven magere jaren, geen honger geleden hoefde te worden als men zich tot Jozef wendde.

Daar zit een diepe les in. Jozef staat symbool voor Jezus Christus. Iedereen die zicht tot hem wendt, heeft leven na dit leven!

Geert Bok – geert@bok.nl – 0418-551215

Ondernemers in Hèmert

Een nieuwe Hèmertse ondernemer

Willem de Bruin, 18 jaar, rijdt in de wagen van Vishandel Struik uit Werkendam omdat hij daar twee jaar gewerkt heeft. Daarna mocht hij de wagen overnemen. Pas na twee jaar kan hij geleidelijk zijn eigen naam gaan gebruiken. De Bruin toert door het hele land met zijn vis. Op dinsdagochtend is hij in Noordeloos, dinsdagmiddag in Streefkerk, woensdag in Elst bij Arnhem en donderdag en zaterdag in Wijk bij Duurstede. Iedere vrijdag is hij bij tankstation Van Ooyen te vinden in Aalst.

De eigenaar van tankstation heeft Willem gevraagd daar te komen staan. Voor Willem zou het niets zijn om in een viswinkel te staan, omdat hij juist variatie zoekt in zijn werk. "Het is erg leuk dat ik iedere dag weer andere

klanten krijg." Voor De Bruin is het wel lastig om plekjes te vinden waar hij mag staan. Elke gemeente waar hij wil staan moet hij vragen of ze een plek voor hem vrij hebben, maar de beste plekken zijn natuurlijk allang bezet. "In Elst staat er elke dag een andere visboer, dus het is daar erg moeilijk om een goede plaats en handel te krijgen." Willem heeft bij Vos in Nederhemert een koel- en vriescel, maar vanaf 1 mei gaat dit over naar een loods op de Ambachtshof. Voor meer informatie heeft Willem een gloednieuwe website: www.bruinvishandel.nl

Ondernemers in Hèmert

Mijn naam is Jan Hotting.

Ik ben geboren en getogen in de Wieringermeer (in Noord-Holland).

Getrouwd met Nettie v/d Steenhoven, vader van Jonathan en Arianne en inmiddels ruim 7 jaar woonachtig in Nederhemert.

Ik ben (zoals zovelen) als hobbyfotograaf begonnen en dit werd steeds serieuzer.

Bijna 3 jaar geleden ben ik een opleiding gaan volgen aan de fotovakschool in Boxtel.

Eerst een half jaar de basisopleiding en aansluitend de vakopleiding.

2 november jl. ben ik hier afgestudeerd met als thema Bedrijfsfotografie.

Hierbij moet u denken aan een (klein) aantal foto's die het bedrijf in z'n totaliteit weergeven.

Zowel qua sfeer als wat het bedrijf maakt of levert.

In 2012 ben ik gestart met mijn bedrijf:

Jan Hotting Fotografie.

Dit doe ik naast mijn werk als scheepstimmerman/ meubelmaker.

Wilt u van uw bedrijf mooie foto's voor bijvoorbeeld promotiedoeleinden, neem dan contact met me op. Samen zullen we dan kijken wat uw wensen zijn en hoe dit ingevuld kan worden.

Uiteraard kunnen particulieren ook contact opnemen: Intussen heb ik al voor een heel aantal mensen portretten, gezinsfoto's en familiefoto's gemaakt.

Trouwreportages vind ik ook erg leuk om te doen.

De hele dag met het bruidspaar meelopen om de mooie momenten vast te leggen en uiteindelijk een mooi album af te leveren.

In de loop der tijd heb ik al behoorlijk wat apparatuur aangeschaft, en wil hier ook in blijven investeren.

Dit is belangrijk voor de kwaliteit en dus het uiteindelijk resultaat.

Daarom werk ik ook alleen met professioneel materiaal. Denk hierbij aan de apparatuur, de foto's zelf, het trouwalbum, bedankkaartjes enz.

In de toekomst wil ik ook een workshop basisfotografie gaan starten.

Voortaan hoeft u voor uw foto's het dorp niet meer uit!

Graag tot ziens!

Jan Hotting

Contactgegevens:

jhf@kliksafe.nl - 0418 551798

Ondernemers in Hèmert

Nu we alweer meer dan 10 jaar in Nederhemert wonen kwam men ons toch eens vragen wat we allemaal met en voor onze en andere honden doen. Om met andere honden te beginnen, daar heeft mijn vrouw Hannelies een luxueuze **hondentrimsalon** voor aan huis. De naam van de hondentrimsalon is Beaudin vernoemd naar onze eerste Groenendaeler reu. De hondentrimsalon is onder deze naam ook terug te vinden op het internet. Zij werkt alleen op afspraak zodat ze per hond alle rust heeft en het ook voor de hond een rustige en fijne ervaring is. In samenspraak met het baasje zijn hier vele behandelingen mogelijk. Daarbij geef ik nog steeds privé lessen aan baasjes om hun hond gehoorzaam te krijgen.

Zo even genoeg over andere honden, nu over onze eigen honden. We hebben twee Groenendaeler (Belgische Herders) teefjes en een jonge Oud Duitse herder reu. De teefjes heten Khyra en Indy.

Ze zijn met pensioen als het ware maar op zijn tijd nog hartstikke fel. Met Khyra heb ik soms nog een bijbaantje als vrijwilliger bij een verpleegtehuis. Ik ga er samen met haar naar toe om de mensen (vaak toch dementerende ouderen) wat afleiding te geven. Je ziet de mensen vaak helemaal opfleuren als een hond erbij komt. En Khyra is gewoon een knuffelbeer. Indy is nog steeds de baas van het hele stel. Als er iets niet goed gaat bij de andere twee zal zij dat wel even regelen. Zij is echt het maatje van mijn vrouw. En als laatste

hebben we onze wervelwind Nelson onze reu van inmiddels een jaar. Eigenlijk wilde ik 9 jaar geleden al een Oud Duitse herder nadat ik ze via mijn werk in Tsjechië was tegen gekomen als bewakingshonden.

Terug gekomen in Nederland zijn we samen gaan zoeken op internet naar fokkers. Na een aantal gesprekken kwamen we er wel achter dat de herders hier veel gebreken hadden in hun familielijnen. Dus toen kwamen er toch weer twee Groenendaeler (Khyra en Indy). Zo'n twee jaar geleden kwamen we eindelijk een fantastische fokker met prachtige honden tegen en uiteindelijk kwam Nelson bij ons als puppy van 8 weken. Ik wilde geen gewone gehoorzaamheid doen met hem en dacht aan reddingswerk met de hond. Gelukkig zit er een goede vereniging in Zaltbommel de RHV Rivierenland. Nelson is ermee begonnen toen hij 12 weken was en vond alles geweldig en was een en al enthousiasme. We hebben een eigen trainingsveld als vereniging waar we trainen op behendigheid en gehoorzaamheid. Elke zaterdag is voor Nelson altijd de dag want dan mag hij mee oefenslachtoffers in het puin

of bossen zoeken. Kunnen we ooit zaterdag niet trainen wordt hij humeurig en vervelend hahaha. Het is prachtig om te zien hoe hij het puin opgaat om een slachtoffer zoeken, je ziet hem als ware denken en ruiken.

Zo werkt hij zich naar het slachtoffer toe en eenmaal gevonden gaat hij blaffen en krabben op de plek waar het slachtoffer onder zou moeten liggen.

In het bos werkt dat het zelfde maar gaat hij bij je voeten liggen en blaffen. Hij is natuurlijk nog jong dus in zijn jeugdige overmoed gaat er best nog wel eens wat mis maar het mooie is dat hij niets liever doet dan dat werk. Over een half jaar moet hij zo'n beetje klaar zijn voor zijn eerste examens wat begint met fietsen om te kijken of zijn conditie goed is. Na het fietsen volgt gelijk gehoorzaamheid om te kijken of hij na die afstand nog inzetbaar is. Als laatste wil ik u nog vragen om ons een seintje te geven als er ergens iets gesloopt wordt zodat wij kunnen vragen of we er mogen trainen met de reddinghonden vereniging.

Groetjes Peter & Hannelies Berings

Ondernemers in Hèmert

SMITS PERSONEELSVORZIENINGEN B.V.

Uitzendbureau Smits Personeelsvoorzieningen B.V., kortweg Smipers genoemd, is in 2007 opgericht. Aanvankelijk was het een uitzendbureau dat zich voornamelijk richtte op het uitzenden van productiemedewerkers in de groenvoorziening en civiele techniek. Hiermee werd voldaan aan de behoefte van zowel Aannemersbedrijf M.J. Smits B.V. als Aannemersbedrijf Smits-Vos B.V. om te kunnen beschikken over goede en gemotiveerde uitzendkrachten. Beide aannemersbedrijven maakten al langere tijd gebruik van uitzendkrachten die werden ingeleend bij andere uitzendbureaus.

Het oprichten van een eigen uitzendbureau stelde de beide bedrijven in staat om een aantal zaken die zij belangrijk vinden goed te regelen:

- Goede huisvesting voor de Poolse medewerkers;
- De medewerkers correct en met respect behandelen;
- Juiste salariering en tijdige uitbetaling;
- Juiste afdrachten aan de belastingdienst en het pensioenfonds;
- Uitzendmedewerkers opleiden voor de diverse functies binnen de bedrijven.

In de loop van de jaren kwamen er steeds meer externe opdrachtgevers (inleners) bij. Deze toeloop ontstond door mond-op-mond reclame. Om aan te tonen aan deze inleners dat Smipers een bonafide uitzendbureau is dat voldoet aan alle verplichtingen op het gebied van veiligheid voor de uitzendkrachten en voldoet aan alle wettelijke eisen op het gebied van aangifte en afdracht van verschuldigde loonheffingen en omzetbelasting is in 2010 besloten om zich te certificeren voor de volgende certificaten:

- VCU (Veiligheid en gezondheid checklist uitzendorganisaties)
- NEN 4400-1 (de norm van de stichting normering arbeid)

Het voordeel van met name het NEN 4400-1 certificaat is dat sinds 1 juli 2012 inleners worden gevrijwaard van hun inlenersaansprakelijkheid.

Inlenersaansprakelijkheid betekent in dit geval dat indien het uitzendbureau geen zorg draagt voor het betalen van de juiste afdrachten aan de belastingdienst (loonheffingen en/of omzetbelasting) de inlener dit bedrag alsnog moet betalen aan de belastingdienst. Ook al heeft de inlener dit bedrag al betaald aan het uitzendbureau omdat dit opgenomen is in het tarief per uur.

Hannah Smits is werkzaam als intercedente, zij draagt zorg voor het werven, selecteren en uitzenden van de uitzendkrachten.

Het werven van de uitzendkrachten in Polen doet zij samen met Grzegorz Grund die al sinds 2006 in dienst is bij Smits. Ook gebeurt het steeds vaker dat in Nederland wonende werkzoekenden Smipers weten te vinden en zich in laten schrijven voor werk.

Omdat, dank zij de steeds veranderende wetgeving op personeelsgebied, bedrijven huiverig zijn om vaste medewerkers in dienst te nemen hoopt Smipers in de nabije toekomst meer en meer bedrijven te kunnen voorzien van tijdelijke medewerkers.

Het huidige klantenbestand laat zien dat dit niet alleen in de groenvoorziening plaatsvindt maar dat dit in alle sectoren kan zijn. Ook een bemiddelingsrol voor ZZP-ers behoort tot de mogelijkheden.

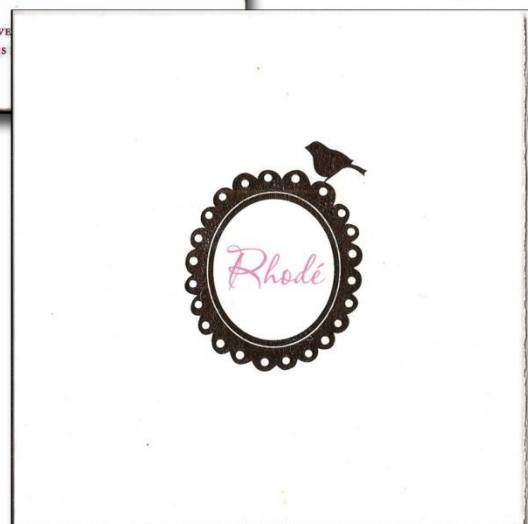
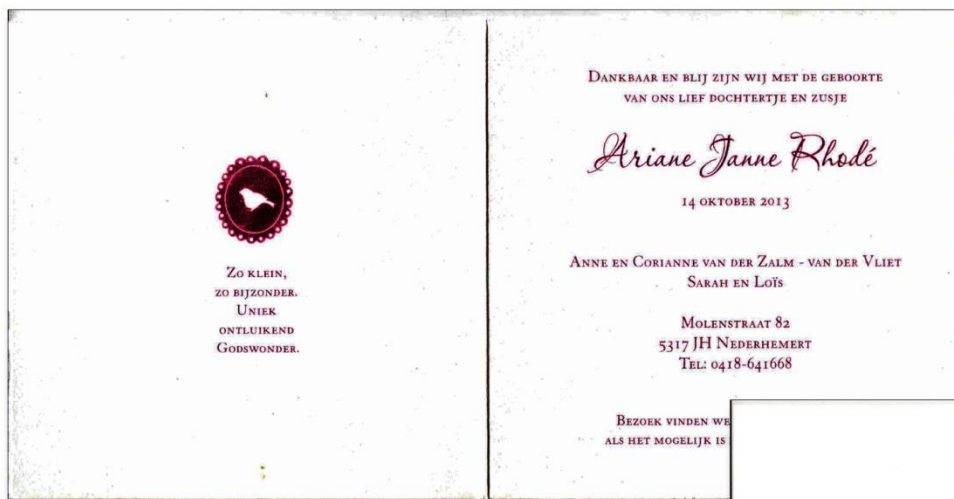
Voor een ieder die nader kennis wil maken met Smipers, zowel voor potentiële inleners als uitzendkrachten en ZZP-ers: Smipers is gevestigd op Zietfortseweg 6a te Nederhemert en Hannah is, tijdens kantooruren, te bereiken op telefoonnummer 0418-552677.

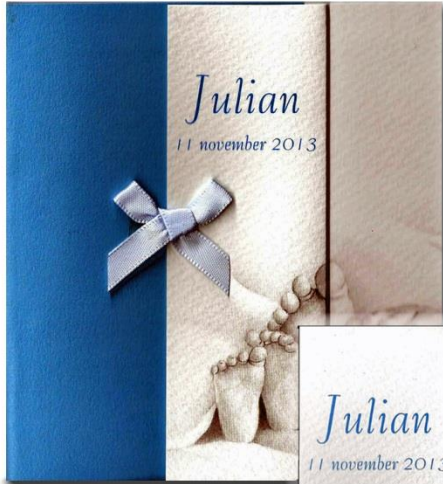
Nieuwe kleine Hèmertsen

Nieuwe kleine Hèmertsen

Nieuwe kleine Hèmertsen

De Hophoven 5
5317 JV Nederhemert
Tel. (0418) 55 22 90

De Heere, Die leven gaf en leven
spaarde, verblijdde ons met de
geboorte van een zoon en broertje

Jan Eliza

Jan Oomen
Lize Oomen-van Ooijen
Jan
Corneli
Dirk
Nadine
Gerwin

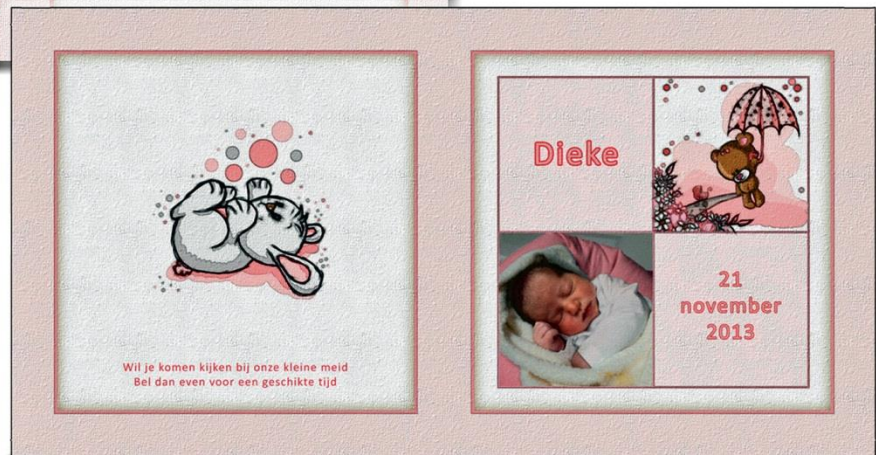

Dankbaar en blij zijn wij met de
geboorte van onze dochter en zusje

Dieke
Dirkje Willemina

Zij is geboren op
donderdag 21 november 2013
weegt 3550 gram
en is 50 cm lang

Derk, Petra en Lena Hobo
Molenstraat 26
5317 JG Nederhemert
Telefoon 0418 - 552253

Dieke

21
november
2013

Wil je komen kijken bij onze kleine meid
Bel dan even voor een geschikte tijd

Inspiration Centre Smits biedt podium beroepen oriëntatie Youtech Event

Inspiration Centre Smits biedt podium beroepen oriëntatie Youtech Event

Een groep leerlingen van het Cambium College uit Zaltbommel bezocht donderdag 25 oktober Inspiration Centre Smits. In het kader van het zogeheten YouTech event, zijn deze leerlingen op zoek naar welke opleiding of carrière in de techniek bij hen past. Ze hebben een test gemaakt en hieruit kwam naar voren, dat ze willen werken in de wereld van Lifestyle en Design.

Het programma

Om de brede wereld van Lifestyle en Design te exploreren, heeft Inspiration Centre Smits een programma in elkaar gezet. De leerlingen maakten kennis met de beroepen keukenontwerp en installatie, parketteur, technisch tekenaar, light engineer, grafisch ontwerper, tuin- en landschapsarchitect en facilitaire dienstverlening. Dit heeft Inspiration Centre Smits in samenwerking gedaan met de professionals Gijs den Teuling van Keukencentrum Vosseling, Fred Witkamp van Parketwacht, Frans Hessels, Patrick Stoffels van Lux Workx, Hannie Mommers van Mommers Ontwerp, Fhreja Deckers en Patricia Timmer van DOT Facility Services.

Welke vakken heb ik ervoor nodig?

De professionals hebben uitgelegd wat het beroep inhoudt, wat je ervoor moet kunnen, wat je op een werkdag doet en waar je mee te maken krijgt. De beroepsbeoefenaren hebben voorbeelden, materialen en technieken uit de praktijk laten zien. Er ontstonden gesprekken. De leerlingen hebben goede vragen gesteld, zoals "Welke vakken heb ik ervoor nodig?", "Welke opleidingen heb je nodig voor jouw beroep?", "Moet je technisch zijn voor dit beroep?", en nog veel meer gerichte vragen.

Het initiatief

Het initiatief om dit Centre te bezoeken, is genomen door Kennis Centrum Bèta Techniek. Deze stichting stimuleert de verbinding tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt. Een project van dit kenniscentrum is TechNet. In TechNet kringen werken scholen en bedrijven samen aan aantrekkelijker techniekonderwijs en een betere loopbaanoriëntatie voor jongeren. Met als doel dat meer leerlingen kiezen voor een loopbaan in de techniek.

Zie ook: www.smits.com

Een huis vertelt...Column Betje Wolfers

Een huis vertelt (2)

Een huis is een huis, is niet zomaar een huis!

Inmiddels is het nu de tweede helft van de 20^e eeuw. Ik (het huis) begin toch wel een beetje oud te worden. Ik voel het in mijn botten en gebinte.

Hier en daar zij ik weleens opgekalefaterd, maar ja, jonger word ik er toch niet op. De rietdekker komt af en toe om mijn dak wat op te knappen. En zeker als de spechten bezig zijn geweest is dat hard nodig. Met stoffer en blek worden die wel weggejaagd, mer ge kunt toch altijd zien waar ze bezig zijn geweest. Ze pikken me nog ene keer helemaal kaal. En door dat natte weer hier in Holland raak je helemaal verinneweerd.

En m'n mure zijn ok niet mer wè ze gewiest zijn. Lieske metselt ze wel bij een aander en knapt ze daar op, mer de mijn verpulveren zowet. Ik zij welis bang detter in 2000 niks mer vamme over is.

En de pannen op het achterhuis legge soms ok al te klapperen van jewelste.

Gaat de Kit er nog ene keer wet aan doen, of nie? Die rijdt iederen dag mer nor Amsterdam, of weet ik waar naar toe. Let hum meris wet aan mijn doen!

Jaren terug ben ik zonder slag of stoot van eigenaar veranderd. Efkes een half urke bij de notaris, schat ik, en Kees wie de nijen eigenaar. De moeder was bij de koop inbegrepen: '..... zolang als wenselijk of mogelijk was.....'. Die notarissen, wè kunne ze't toch mooi zegge, war. Ik zij allang blij, misschien word ik er bèter van, ge wit mer nooit!

We zijn weer wat jaartjes verder, ikke en de miese. Het is eind jaren tachtig.

Jawe, daar gaat iets gebeuren, denk ik. De moeder wordt weggebracht. Een paar volle tassen heeft ze bij zich. Zit zeker durre pon in en durren bril mitter braaiwerk. Die kon best wellis een hortje wegblijven.

En dan gaat het gebeuren, jongens. Kekt is wie daar aankomt? Janus Dekkers, een oom van Keesse, ene krasse mies. En dè is nodig, want mee durren baaien gooien ze m'n hele dak eraaf. Ho, ho, kan tè niet wet vurzichtiger? En de mure moeten er ook al aan geloven. Ik zin toch al dè ze zo rot es een maandje waore? Een stutje en daar leggen ze al om. Ik geloof dat er meer is omgevallen dan de bedoeling was! Mer ik weet nog wet Lieske zelf altijd zin essie aan het brèke was: 'Het moet erst slechter worde, vur het bèter wordt!' Nou, hier gaoget net zo. Niks blijft er overend, buite nie en binne ok nie!

Soms zie ik grote, witte papiere ergens legge. Het lijkt wel een tèkening van een nij huis. Nou, als dat waar is, dan hedde gij nog nooit zoiets gezien op de Ka. En.....het is waar! Dur wordt een nij huis gebouwd, nou ja, mekaant nijs. Nie alles mag veranderd worden van Monumentenzorg in Arnhem.

Een paar jongemannen metselen erop los. Zouden ze dat van Lieskes geleerd hebben? Efkes vraoge. Zee tiejen iène: 'Metselen kunde gij nie lière, des een gaove!' Volgens mijn heeft de opa van die jongeman op de Ka gewoond.

Af en toe komt een van de zussen Wollefers eens kijken. Op een dag gaat de vlag in top. Zeker het hogste punt bereikt.

Op 19 december 1987 wordt HET HUIS heropend, precies op de verjaardag van moeder Mijntje. Dat komt mooi uit. Iedereen komt nor 'huis' en ook komen er veel anderen kijken.

Ik zij echt trots op m'n eige, zo helemaal in het nijt! Dur is veul veraanderd. Ik noem een paar dingen. Een echte keuke, gin achterhui, gin waashokske of kolehok mer. Gin trapke of durpels, wel een echte slaopkaomer vur Mijntjes, hoeft dè mies nie nor bove. Den huis is ok hiël wet grutter, zie ik.

Moeder Mijntje is ok blij, mer ge kunt zien dè ze erg moet winne. Ja, wie nie?

Heb ik al verteld hoe'get bove geworden is? Nije? Nou, luistert. Ginnen balkert en ginne zolder mer. Nou doe ik m'n ogskes toch eens goed open! Daar staat een hele nieuwe bovenverdieping op mijn schouwers. Dè heeft de Kit toch mer goed vur mekaore!

Wat zal het aangenaam wonen zijn op Kader J119. Inderdaad.

Nog acht jaren heeft moeder Mijntje op ter plekske voor het keukenraam gezeten. Hetzelfde plekske waar ze dur hele leven gezeten heeft als ze nie aan het werk of aan het mutseplooie was.

Afscheid

Na haar dood heeft Kees er alleen nog een jaar of zeven gewoond. Maar alleen is ook maar alleen. Ik heb het wel aan zien komen. Hij was dikwijls in Breda. Zoiets heb ik hem temieste weleens horen zeggen aan de tillefoon.

Daar heddet al! Op ene zaterdag gaat'ie nor Keje. Dè doet'ie wellis meer, mer du is anders, ik vuul het. Es'tie thuis komt vat'ie de tillefoon en belt Bette. Serieuze business, dè zie ik wel. M'n mure en ore tuuten ervan. *Hij gao mijn verkope!!*

Help, help, ginne Wollefers mer onder mijn dak. Hoe bestao'get! Neie, het wordt ene van Boggelen. Nette miese, daor nie van, mer ginne Wollefers!

Van Wijk kleding 10 jaar

10 jarig bestaan Van Wijk Kleding

Ruim 10 jaar geleden had de familie Van Wijk een taxibedrijf. Helaas werd het taxibedrijf Europees aanbesteed, waardoor ze met het taxibedrijf moesten stoppen. Dit was voor Artje van Wijk aanleiding om een winkel te beginnen. 'Ik vond het contact met de mensen altijd erg leuk, en wilde dat graag behouden.'

De keuze voor een winkel met stoffen, furnituren en kinderkleding was al snel gemaakt.

'Ik maakte bijna alle kleding voor mijn kinderen zelf, dus de keuze voor stoffen en kinderkleding was eigenlijk een logische stap. Daarnaast moest je toen altijd uitwijken naar Zaltbommel of 's-Hertogenbosch om kleding te kunnen kopen, dus ik had het idee dat ik in Nederhemert echt in een behoefte kon voorzien,' En daar had ze gelijk in.

Ze begon haar winkeltje in huis. De belangstelling was echter zo groot, dat ze binnen 2 jaar verhuisde naar de garage die omgebouwd werd tot een mooie winkel.

Artje besloot om in haar nieuwe winkel te stoppen met de stoffen en fournituren en zich volledig te richten op de kinderkleding.

Na een aantal jaren besloot ze ook dames- en herenkleding te gaan verkopen. Om dit te realiseren, werd de winkel uitgebreid door de inpandige wasgarage bij de winkel te betrekken. Weer later zijn aan de kleding ook accessoires, zoals sjaaltjes en schoenen toegevoegd. 'Als ze willen, kunnen klanten hier compleet nieuw aangekleed de deur uit. Ik help de mensen graag en geef ze indien gewenst advies. Ook als iets niet staat zeg ik dat eerlijk. Je wilt tenslotte toch dat de mensen er mooi uitzien in jouw kleding. En eerlijk duurt het langst. Maar uiteindelijk beslist de klant natuurlijk zelf wat hij of zij koopt.'

Dat haar hulp en advies gewaardeerd wordt, blijkt uit het feit dat de hartelijke en goedlachse Artje een trouwe klantenkring heeft die nog steeds groeit door de positieve mond-op-mond reclame. Regelmatig komen ze even binnenlopen, want om de 1 à 2 weken wordt er weer nieuwe kleding in de rekken gehangen. 'Het is gewoon leuk winkelen. De kleding is niet duur. Voor een paar tientjes heb je een nieuwe outfit.'

Na alle uitbreidingen wordt er nu opnieuw een stap genomen. Sinds eind september is Artje namelijk een webshop gestart. 'Je wilt toch met de tijd meegaan en wellicht dat je op deze manier ook weer meer klanten kunt bereiken.' Belangstellenden kunnen terecht op www.vanwijkkleding.nl.

Hèmerts kind in de prijzen

Roelof Oomen (12) van de Molenstraat 57a, heeft wat met pompoenen.

Tijdens de 'Kom in de Kas' pompoenenwedstrijd heeft Roelof begin oktober de 3e prijs gewonnen met een pompoen van een gewicht van 11 kilo!!

Roelof zaaide begin mei eerst het zaad in een potje om te kiemen en daarna toen het plantje groter geworden was in de volle grond. De zon en warmte deden de rest, zelfs zonder kunstmest kreeg Roelof een pompoen van 11 kilo!

Volgens zijn ouders is het een hobby van Roelof om naast pompoenen ook sierkalebassen te kweken en die thuis te verkopen, want de spaarpot moet ook gevuld blijven!! Als prijs kreeg Roelof een waardebon van 15 euro die hij bij een mooie speelgoedzaak in Zaltbommel mag besteden. Dat Roelof naast de pompoen van 11 kilo ook nog meer sierkalebassen heeft is wel te zien op de foto.

Fysiotherapeut in Nederhemert

EVEN VOORSTELLEN

Sinds september dit jaar werk ik in het Gezondheidscentrum Nederhemert als fysiotherapeut bij de Fysiocompany, samen met Mariska Ronner. Via deze weg wil ik me dan ook graag even aan jullie voorstellen. Mijn naam is Sander Vissers en ben woonachtig in Heerewaarden. Ik werk in Nederhemert op dinsdag en vrijdag de hele dag en op dinsdag ook de hele avond. Verschillende mensen zullen mij wel eens gezien hebben tijdens de stage die ik tijdens het laatste jaar van mijn studie in Nederhemert heb gelopen. Ik kende de praktijk en het dorp daarom al en ben blij dat ik hier nu ben komen werken. Naast de twee dagen die ik in Nederhemert werk, ben ik ook drie dagen werkzaam in s'-Hertogenbosch in een andere praktijk van de Fysiocompany. Een onderdeel van mijn werkzaamheden daar is het begeleiden van mensen met diabetes op het gebied van beweging. De veelzijdigheid tussen het 'stadse' en het 'dorpse' maakt het werk extra uitdagend en leuk. Ik waardeer de vriendelijke manier waarop mensen hier met elkaar omgaan en de typische dorpse nuchterheid.

Voordat ik begon als fysiotherapeut heb ik 9 jaar bij Defensie gewerkt binnen de militaire gezondheidszorg. Daar heb ik naast mijn werk de deeltijd opleiding fysiotherapie gevolgd. Verder sport ik graag in mijn vrije tijd. Zo voetbal ik in de selectie en verder loop ik regelmatig hard.

Gezien mijn passie voor sport en bewegen, vind ik het een uitdaging om mensen weer klachtenvrij te krijgen en ervoor te zorgen dat ze weer pijnvrij kunnen bewegen.

Als onderdeel van de fysiotherapie maak ik gebruik van het behandelen van triggerpoints, ook wel spierknopen. Deze verdikkingen zorgen voor een hoge spierspanning in een spier, die veroorzaakt kan worden door

bijvoorbeeld overbelasting, langdurige

aanspanning, stress of een ongeluk. Vanuit de triggerpoints kunnen afgeleide pijnen ontstaan, zoals hoofdpijn vanuit de nek of pijn in het been vanuit de rug en bilspier. De behandeling gebeurt middels een speciale techniek en is zeer effectief.

Daarnaast starten we op de praktijk binnenkort twee nieuwe sportgroepen, waarbij onder begeleiding van een fysiotherapeut gewerkt kan worden aan bijvoorbeeld je conditie of het vergroten van je belastbaarheid. Dit gebeurt in kleine groepen van maximaal zes personen. Je hoeft dus niet persé lichamelijke klachten te hebben om hieraan deel te nemen. Eén groep is voor vrouwen onder schooltijd en de andere groep voor personen boven de 65 jaar. Bent u geïnteresseerd om 1x per week te sporten onder begeleiding, wilt u meer informatie, of een afspraak maken voor een behandeling, neem dan gerust contact met mij op. Het telefoonnummer waarmee u ons kunt bereiken is: 073-6232222.

Nieuws van de Wegwijzer

Verkiezingen op school

Het is al weer even geleden maar september was op De Wegwijzer de maand die in het teken stond van verkiezingen. In het kader van burgerschapsvorming hebben de kinderen van groep 7 en 8 de thema's democratie en verkiezingen handen en voeten

Een beeld zegt meer dan duizend woorden dus hierbij een verslag in foto's!

gegeven. De kinderen hebben geleerd hoe de verkiezingen in zijn werk gaan en wat er allemaal bij komt kijken zoals kieslijsten, lijsttrekkers, stemmen en natuurlijk ook campagne voeren. Dit hebben de kinderen gedaan door middel van een verkiezingsmarkt en lijsttrekkersdebat. De groepen 3 tot en met 8 hebben uiteindelijk hun stem uitgebracht. Het uiteindelijke doel was het vormen van de leerlingenraad. Deze raad denkt op school mee over bestaande zaken en eventuele veranderingen. Want kinderen zijn natuurlijk dé ervaringsdeskundigen op school.

Nieuw jeugdlid dorpsraad

Hoi, ik ben Job van de Werken, 19 jaar en woon in de Tuinstraat. Na het vmbo heb ik eerst de opleiding Veiligheid en Vakmanschap (vooropleiding van het leger) gedaan, maar die heb ik moeten stoppen toen de spieren in mijn knie waren overrekt, na een sprong van 2 meter. Helaas is er toen een ontsteking in gekomen waardoor ik niet meer verder kon.

Momenteel volg ik de opleiding verzorgende. Het is de bedoeling dat ik daarna de opleiding verpleegkunde ga doen, en als laatste de opleiding tot ambulance chauffeur.

In mijn vrije tijd werk ik bij Geert op t' Hof op de tuinderij. Of ben ik bij m'n vrienden waarmee we zomers gaan vissen, of lekker aan de maas liggen.

Gedicht

Regenbooggroos

De toekomst wacht
in kleuren
roept ons op
tot samenhang
als een regenboog
treedt zij ons tegemoet
weerkaatst op wieden
van wind en regen
in de spiegel
van de zon
ze bloeit op
als een bloem
omarmt ons
en geeft de kracht
van de regenbooggroos.

Toelichting:

Het gedicht "Regenbooggroos" is gemaakt in opdracht van River Flowers BV/Peter van de Werken. Dichter Thom Ummels brengt in dit gedicht de begrippen en achterliggende gedachten van regenboog en roos bijeen. De veelkleurige toekomst die door de regenboog wordt gesymboliseerd. En de krachtgevende gevoelsband die zo kenmerkend is voor de roos. Het gevoel van optimisme voor de toekomst wordt gevoed door de samenhang van mensen onder elkaar. Samenhang en samenwerking in onderlinge omarming.

Op de Vagrant

Varen op de Vagrant.

Zóóó, nu is het voor ons ook weekend, althans bijna!

Zaterdagmiddag, nog even een plaatsje zoeken om aan te meren, de auto net in de sluis eraf gezet om straks boodschappen te doen en, en, en....., dus het wordt niet Hèmert helaas!

De sluismeester zei dat er niet veel plaats was, maar er lag echter nog een schip dat om 5uur vandaag vertrok.

Oeps, ja, bij de overige zijn er veel schepen die morgen vertrekken, zondag dus!

We proberen op zondag niet te hoeven verhalen (verhalen = varend verplaatsen), dus gaan we bij dat 5 uur schip liggen.

Nu eerst gauw even boodschappen doen en dan maar weer verhalen, liggen we wel lekker aan de palen. Aan de palen betekent eigen baas en rustige zondag.

Als we echter tegen 5 uur bij de buur aankloppen en vragen hoe laat hij vertrekt, reageert hij wat bozig en zeg vannacht, misschien morgen!

Tja, in dat geval, dan liggen we hier niet goed meer! Geen zekerheid!

Ondertussen hebben we al weer andere burenen opzij (andere schepen= burenen), dus wat nu? Gelukkig is er onverwachts een ander schip aan de overkant weg gegaan, waardoor er nu een lege plaats is gekomen. Na even overlegd te hebben met burenen (gelukkig ook zondag houder), varen we samen naar de overkant! Eindelijk een goede plaats, eindelijk weekend, eindelijk rust!!!

En zo is het voor een schipper vaak een gepuzzel voor een plaatsje!

Er zijn havens, er zijn kades, maar we zijn toch vaak afhankelijk van andere schepen die al liggen.

Je kunt als schip ook je anker er onder gooien, maar dan moet je met een bootje naar de kant en hopen dat je schip blijft liggen. Voor ons

altijd een onzekere zaak en niks fijn dat ankeren.

Veel schepen hebben daarom tegenwoordig ook een paal, die je de grond in prikt, dit is veel steviger en de droom van elke schipper! Maar om eerlijk te zijn, ook een schipper verlangt zo af en toe naar vaste grond en maakt dan ook vooral in het weekend graag vast in de haven.

Zo kan het zijn, dat we door de week op de Waal varen richting de Rhein, Duitsland dus. Vlakbij de grens willen we een haven binnen gaan om te slapen en morgen in alle vroegte weer verder.

We zien dat het al druk is in de haven en kiezen dus ervoor om maar buiten de haven te blijven. We zien wat bakken liggen en knopen ons schip daaraan vast. Ach ja, je moet maar graag naar bed willen! Als we eenmaal lekker in ons mandje liggen, luister ik nog een poosje naar de krakende en knarsende touwen, voor dat ik eindelijk weg dommel. Dat kraken en knarsen van de touwen komt vooral door zuiging van andere voorbij komende schepen, ik weet nu al dat het geen rustige nacht zal worden.

Opeens schrik ik wakker van een knal. Het touw!!!

Ik stier gelijk naar de deur en ja hoor, het touw gebroken. Het breken van een touw is net zo' n geluid, als een kogel die word afgevuurd! Dat wordt weer aan het werk, man lief uit bed geroepen, motor gestart en weer opnieuw vast maken! Dit keer nog beter, nog meer touwen en nu maar vertrouwen dat het goed gaat! Na een onrustige nacht, met veel gekraak en gestoot, hebben toch wat geslapen en vervolgen we onze reis!

Eén ding weten we echter samen zeker, dit nooit meer!

Dan maar weer gewoon de haven in, daar ben je veilig!, daar kan je rustig slapen, rustig (euhm) wonen, daar kan je vaak je auto eraf zetten want ook dat gaat lang niet overal (in Hèmert helaas ook niet) of met veel moeite. We kunnen als schipper verklappen, dat de auto een apart verhaal is, want als een schipper naar huis of weg wil, moet hij een hoop moeite doen om de auto aan wal te krijgen!

Soms is het in een weiland, soms over planken!

Zo kunnen jullie je vast niet voorstellen, wat voor capriolen we in Hèmert al hebben uit gehaald.

Het beste gaat dan ook aan de stuw bij Wijk en Aalburg, waar we het schip vast knopen aan een hek en we dan de auto aan boord nemen over het hek heen. De persoon, die dan nog aan wal staat, moet met veel moeite aan boord klimmen of klauteren!

Dit is maar een greep uit de vele gebeurtenissen en misschien is het daarom, dat een schipper zijn auto niet krasloos kan houden! Ach, en als we eerlijk zijn, vroeger ging er nooit een auto mee, het is eigenlijk een luxe! Maar zonder die luxe zouden we bijna nooit meer in ons dorpje komen. Dus een schip zonder auto, is een verdrietige schippersvrouw!

Ik wil eindigen met een stukje over 'mensen aan de wal' en 'mensen van het water'.

Is er een verschil, is er echt nog een bestaan? Van mensen van de wal of mensen die over 't water gaan.

Als mens van wal een schip ziet varen, Heeft hij zich dan wel eens afgevraagd, Waar gaat dat heen, waar gaat dat naartoe? Zou dat zijn een man alleen of ook nog zijn gezin?

Met kindjes, een hond een kat of koe?

Zou dat zijn een schip met kolen of een schip met grind?

Zou dat zijn een schip op weg naar haven of op weg naar thuis?

Ze werken en ze wonen!

Net als u net als ik.

Willy Weijma-Hovestadt

Pasgetrouwde Hèmertsen

Bas en Joyce

Mathijs en Cormette

Marien en Carola

Jan en Rosita

12½ jaar in de winkel

Dubbel feest met 12,5 jarig jubileum!

Mirjam en Arianne.

Woensdag 23 oktober was het dubbel feest bij Supermarkt A. Van der Vliet. Er waren namelijk 2 jubilarissen: Arianne van Mersbergen – Kolbach en Mirjam van Zandvliet. Beiden werken al weer 12,5 jaar bij Arie van der Vliet in de Supermarkt. In diezelfde week waren ter ere van de jubilarissen al feestelijke aanbiedingen voor de klanten. En om de jubilarissen zelf ook in het zonnetje te zetten was er van 14:00 tot 17:00 uur een receptie in de winkel. Achter in de winkel was een gezellig en feestelijk hoekje ingericht met slingers en een grote tafel en 2 statafels. Er kwamen veel klanten langs om Arianne en Mirjam te feliciteren. De klanten werden getrakteerd op koffie of thee met een plakje cake en aan de jonge klantjes was ook gedacht.

Mirjam is al een echte rot in het vak. Zij is namelijk al langer werkzaam bij de supermarkt. In december 1995 nam Arie van der Vliet de supermarkt over van Elias van Wijk, waar Mirjam toen al werkzaam was. In 1999 stopte Mirjam echter in verband met haar zwangerschap. Toen in november 2000 echter een andere werkneemster met zwangerschapsverlof ging, vroeg Arie of ze misschien voor een paar weken terug wilde komen. Die paar weken zijn uiteindelijk 12,5 jaren geworden. En nog steeds gaat ze met veel plezier naar haar werk.

Arianne was eigenlijk helemaal niet van plan om bij een supermarkt te gaan werken. Ze wilde graag kapster worden. Tijdens haar kapsteropleiding kreeg ze echter last van

kappersallergie en zag ze zich gedwongen om te stoppen met haar opleiding. Ze was 2 weken thuis toen haar moeder haar wist te vertellen dat Arie van der Vliet iemand zocht. Nu voor de klanten bijna niet meer denkbaar, maar in die tijd was Arianne nog erg verlegen. 'Ik zat te bibberen op de bank tijdens het sollicitatiegesprek,' lacht ze. Het gesprek was blijkbaar toch naar tevredenheid verlopen, want Arie vroeg of ze wilde beginnen. Maar wel in april, na de Pasen, want 'anders zou ze in de weg lopen.' In maart hadden ze het namelijk druk met Pasen en was er geen tijd om haar in te werken. Arianne zag het eigenlijk niet zitten, maar haar vader spoorde haar aan om het in ieder geval een dag te proberen. 'Eén dag? Ik houd het nog geen uur uit!' was haar reactie. Uiteindelijk zit ook Arianne er nu 12,5 jaar en heeft ze er nog geen dag spijt van gehad. In het begin werkte ze naast de Supermarkt ook een halve dag in het gezin van Van der Vliet. 'Op dinsdagsmorgen ging ik altijd bij Koosje poetsen en om 11:45 uur namen we ter afsluiting altijd een advocaatje. Dat vonden we allebei erg gezellig en soms missen we dat nog wel eens.' Want inmiddels werkt Arianne volledig bij de Supermarkt.

Ze hebben het beiden nog steeds naar hun zin. "Dat komt omdat het werk heel afwisselend is. Er zijn veel verschillende dingen te doen. Straks komen de kerstpakketten weer die gemaakt moeten worden. Dat is weer eens wat anders en heel er leuk om te doen,' vertelt Arianne. 'Het is gewoon nog steeds gezellig. Iedere dag zie je dezelfde mensen. Je krijgt veel te horen: zowel droevige als leuke verhalen. De dagen vliegen nog net zo snel voorbij als vroeger', vertelt Mirjam.

Arianne is 7 jaar geleden vanuit Delwijnen in Veen gaan wonen. 'Ik ben geen echte Hèmertse, maar ik ben meer in Nederhemert dan in Veen. Ik vind dat de mentaliteit hier in Nederhemert echt close is. Iedereen staat hier

klaar voor elkaar. Dat is echt niet overal meer zo.'

In die 12,5 jaar hebben ze natuurlijk wel het één en ander meegemaakt. Zo hebben ze wel eens een oudere mevrouw opgesloten in de winkel. 'Tussen de middag gaat de winkel een uur dicht en gaan we thuis eten.' Die bewuste dag gebeurde dat ook. De betreffende mevrouw woonde in één van de bejaardenwoningen. 'De mensen die daar wonen, komen vaak via de achterkant binnen. Dat is voor hen een kortere weg'. Wellicht dat ze haar daardoor niet hadden opgemerkt. Ze deden de lichten uit, sloten de deuren en vertrokken....om er, na een uur, bij terugkomst achter te komen dat er binnen een mevrouw achter het raam bij het speelgoedhobbelpaard zat te wachten tot iemand haar kwam bevrijden. Ze was erg van streek en we vonden het erg vervelend, maar gelukkig is het allemaal goed gekomen,' lacht Arianne.

Ook hebben ze eens een sneeuwpop gebouwd en in de koelcel gezet. Het plan was om de sneeuwpop een keer in mei buiten te zetten. De sneeuwpop zakte echter uit en was één hoop ijs geworden, waardoor de vrachtwagenchauffeur van de leverancier nog uitgleed over het ijs. Helaas: het plan was mislukt.

Één anekdote die nog steeds regelmatig ter sprake komt is de volgende. Arianne vertelt: 'Er stond een meneer bij de kassa die af wilde rekenen. Hij had een grote portemonnee en gooide die ver open om z'n geld te zoeken. Ik ben nogal een flapuit en zei: 'Nou joh, ge het'um nogal wijd open staan!' Die man begreep me echter verkeerd en greep meteen naar z'n gulp. "Oh, sorry! Ik ben hem denk ik vergeten dicht te doen.' Arianne moet er nog hartelijk om lachen.

Tussen alle belevenissen door zijn ze er natuurlijk ook om te werken. Mirjam en Arianne vinden het nog steeds leuk om te werken bij Arie van der Vliet en zijn vrouw Koosje. 'De samenwerking is gewoon leuk en goed. Het is

een kwestie van geven en nemen,' aldus Mirjam. 'Als we een dag vrij vragen, of wat eerder weg willen: het kan altijd. Geen probleem. En andersom zijn wij ook bereid om een keer wat extra te werken. En zo groeit de loyaliteit naar elkaar toe.' Arianne knikt bevestigend. 'Ik heb me in al die jaren maar 1 x verslapen. Ik werd om 8 uur wakker. Ik wist niet wat me overkwam en belde naar Arie dat ik me verslapen had en dat ik er zo aankwam. De reactie van Arie was: 'Toe maar, dat nemen ze niet meer van je af. Doe maar rustig aan,' vertelt ze. 'Fijn hoor, als er zo gereageerd wordt. Ook bij Koosje voel ik me kind aan huis.' Dat de waardering wederzijds is, spreekt uit het feit dat Arie een receptie voor ze heeft georganiseerd en dat hij ook de klant niet vergat. 'Hij heeft zelf de feestfolder bedacht met de extra aanbiedingen voor de klant. Leuk toch?'

En dan de receptie. 'De receptie was geweldig! Om stil van te worden. Het was een grote verrassing dat er zoveel mensen langskwamen. Er zijn er meer dan 100 geweest. Geweldig toch?!' 'De hele week leefde ik in een roes, maar vooral op die woensdag van de receptie. We zijn verwend met heel veel cadeautjes en cadeaubonnen.' 'Ik moest mijn tas op schoot houden, omdat er in de auto geen plek meer was,' lacht Arianne. De receptie duurde van 14:00 tot 17:00 uur, maar liep uiteindelijk door alle belangstelling uit tot 18:00 uur. 's Avonds werden ze door Arie en Koosje nog getrakteerd op een etentje. 'We zijn wezen eten bij Eeterij Den Dijk met al het personeel, en onze familie was er ook bij.' Dat was erg gezellig.' Ook kregen ze van Arie, na alle cadeautjes en bloemen van de klanten, nog een cadeau met de woorden: 'Het spijt me geweldig, maar ik heb voor jullie allebei nóg een boeket en een envelop.'

'Echt, we waarderen de attenties en de belangstelling enorm. Ik zeg nu ook elke morgen als ik naar m'n werk ga: 'ik ga gauw naar Hèmert, want daar waarderen ze me,'

zegt Arianne met een lach. Ook sommige reacties waren hartverwarmend. 'Ik kreeg van iemand een cadeautje en zei: dat is toch te gek!' Toen zei diegene tegen mij 'Ach meid, je bent veel meer waard. Daarbij vergeleken is dit maar een kleinigheidje.' 'Dat is toch ontzettend lief als ze dat tegen je zeggen?'

Als dank voor al die hartverwarmende reacties hebben Mirjam en Arianne in de winkel een brief opgehangen waarin ze iedereen bedanken. En ook via deze dorpskrant willen ze graag iedereen nogmaals hartelijk bedanken voor alle vriendelijke aandacht en attenties.

Team Nederhemert Alpe d'HuZes

'TEAM NEDERHEMERT' bundelt zijn krachten in de strijd tegen kanker!

Voorwoord

Dorpsgenoten, vanaf deze plek vraag ik u om uw aandacht en enkele minuten van uw tijd voor een onderwerp waarmee wij vrijwel allemaal raakvlakken hebben. Ik heb het over kanker, helaas weten velen van ons inmiddels dat dit een vreselijke ziekte is. Hoeveel mensen krijgen eigenlijk kanker?

Kanker, de cijfers

In Nederland krijgen 100.577 mensen op een jaar kanker, verdeeld over 52.569 mannen en 48.008 vrouwen. Dat betekent dat 1 op de 3 mensen ooit kanker krijgt, bijna 90% van deze mensen is 50 jaar of ouder. In een jaar tijd

overlijden 43.139 mensen aan kanker. (Bron: Nederlandse Kankerregistratie, (cijfers uit 2011))

Wat betekent dit voor Nederhemert? Op 01-01-2013 telt Nederhemert (Noord+Zuid) 1.611 inwoners. Het betekent dus statistisch gezien dat ongeveer 537 mensen uit ons dorp ooit in hun leven kanker krijgen....

Wat willen wij gaan doen?

Schrikt u van deze cijfers? Wij wel, daarom gaan we over tot actie. Om ons gezamenlijk in te zetten voor dat goede doel hebben wij ons verenigd in Alpe d'HuZes team Nederhemert. **Alpe d'HuZes is een actie waarbij deelnemers in teams van maximaal 8 personen geld bijeen brengen waarmee zij een bijdrage leveren aan de strijd tegen kanker. Onder het motto "Opgeven is geen optie" wordt op één dag de berg Alpe d'Huez tot maximaal 6 keer per fiets of te voet beklommen. Een bijna onmogelijke opgave. Toch lukte het al heel veel deelnemers, zelfs een aantal (ex-) kankerpatiënten.** Het afgelopen jaar deden er ruim 8.000 mensen mee, die met deze enorme omzetting van onmacht naar kracht, maar liefst 29 miljoen euro bij elkaar hebben gefietst en gelopen.

Wij zijn een aantal gemotiveerde personen uit Nederhemert en omgeving die een steentje willen bijdragen aan de strijd tegen kanker. Een ieder van ons heeft helaas zijn eigen ervaringen met kanker in familie en of vriendenkring. Een ieder heeft zo zijn redenen en gedachten om zich tijdens dit project volledig in te zetten. Ons team bestaat uit Arie Lanser, Adriaan Egas, Bert van de Werken, Leendert Oomen, Corné van Aalst, Kees Verheij, Martijn van Oort en Jan Wolfers. Ons initiatief is met veel enthousiasme ontvangen en inmiddels zijn Erwin Oomen en Henri Wijburg ons team komen versterken. Aangezien ons team al het maximaal aantal leden had bereikt willen zij de berg eenmaal per fiets beklimmen tijdens het zusterevenement Alpe d'Huzes wat de dag voorafgaand aan Alpe d'Huzes plaatsvindt. Hierdoor bestaat ons team inmiddels uit 10 personen, 1 uit Delwijnen, 1 uit Well en 8 uit Nederhemert

Doneren

Doneren kan op veel verschillende manieren, zo kunt u een donatie (ook bedrijfsmatig) geven aan ons team of aan ieder individueel lid op: www.bit.ly/teamnederhemert. Ook behoort sponsoren tot de mogelijkheden, maar u kunt ons ook tegen komen op een evenement in de buurt of bij een huis aan huis actie. Op het moment van schrijven (november 2013) wordt er hard gewerkt aan het uitwerken van acties, evenementen en vele andere ideeën. Heeft u zelf een leuk idee of initiatief? Schroom dan niet om contact met ons op te nemen! U kunt ons op verschillende manieren benaderen. Zo kunt u ons vinden op facebook en twitter (zoek op teamnederhemert) of een email sturen naar teamnederhemert@hotmail.com maar het is ook mogelijk om 1 van de teamleden persoonlijk te benaderen of aan te spreken.

Wat gebeurt er met het gedoneerde geld?

Alpe d'HuZes bevordert en ondersteunt (wetenschappelijk) onderzoek betreffende kanker onder alle mogelijke vormen, en voorts alles wat daarmee in de meest uitgebreide zin des woords verband houdt, en daartoe bevorderlijk kan zijn. Het doel is, om mensen met kanker bij te staan, zodat zij zo goed en normaal als mogelijk verder kunnen leven. Het geld dat door de deelnemers van Alpe d'HuZes is ingezameld wordt besteed aan verschillende projecten, die uiteindelijk de grootst mogelijke voordelen opleveren voor patiënten die kanker hebben, of het in de toekomst krijgen. Een van deze projecten is de Bas Mulder Award.

Wat is de Bas Mulder Award?

Bas Mulder was een van de vele jonge deelnemers van Alpe d'HuZes, helaas werd bij hem lymfklierkanker geconstateerd. Gedurende de 4 jaar van zijn ziekte wist hij

mensen van alle leeftijden te inspireren. Aan wat je overkomt kan je veelal niets doen, aan hoe je ermee omgaat des te meer. Bas Mulder is op 9 september 2010 op 24-jarige leeftijd overleden. Ter nagedachtenis aan hem heeft de Stichting Alpe d'HuZes de Bas Mulder Award in het leven geroepen. Hiermee wordt jong wetenschappelijk talent gestimuleerd om baanbrekend onderzoek te verrichten en het uiterste van zichzelf te vergen. In creatieve en onafhankelijke zin. In geestelijk en fysiek opzicht. Nooit opgeven. Niet tijdens het leven en zeker niet tijdens het onderzoek.

Willemijn Hobo

Willemijn Hobo, 28 jaar uit Nederhemert, nu woonachtig in Nijmegen, doet onderzoek naar nieuwe therapieën voor patiënten met bloedkanker, die als aanvulling op de standaardbehandeling gegeven kunnen worden. Het afweersysteem speelt hierbij een centrale rol. Het afweersysteem is namelijk in staat om de kankercellen te herkennen als vreemd en deze aan te vallen, en vormt bovendien een 'geheugen' waardoor terugkerende kankercellen weer snel aangevallen kunnen worden. Helaas kunnen kankercellen slimme manieren ontwikkelen om 'onherkenbaar' te worden voor het afweersysteem. Daarnaast kan het zijn dat patiënten onvoldoende legers hebben die gericht zijn tegen de kankercellen. Daarom is het erg belangrijk het afweersysteem van patiënten weer te stimuleren tegen de kankercellen, zodat de legers weer actief worden. Dit kan bijvoorbeeld met zogenaamde dendritische cel vaccins, zoals onderzocht wordt in het Radboudumc in Nijmegen. Dendritische cellen zijn de generaals van het afweersysteem, die de legers stimuleren en instructies geven de tumorcellen aan te vallen. In 2012 heeft Willemijn ook een Bas Mulder Award, van het Alpe d'HuZes programma, gekregen voor verder onderzoek naar het verminderen van remmende signalen (eiwitten) door tumorcellen.

Als deze remmen verwijderd kunnen worden, kunnen de legers ook weer actief worden en de tumorcellen aanvallen.

Tot slot.

**Opgeven is geen optie, Doneren wel!!
Wilt u ons steunen in de strijd?**

Op een informatiedag in november 2013 vertelde een deelnemer een bijzonder verhaal over een jonge deelnemer, de jongen was een jaar of 8 oud. De man vroeg aan de jongen: En waarom doe jij mee? Mijn oma is pas overleden aan longkanker, antwoordde de jongen, en ik vindt dat ieder kind een opa en oma verdiend, en iedere opa en oma een kleinkind... Zo klein als hij was zo groot was dit antwoord.

Ik wil u vanaf deze plek bedanken voor uw tijd en aandacht en een voorspoedig en gezond nieuw jaar toe wensen. En mocht u binnenkort een keer met uw dierbaren aan tafel zitten sta dan even stil bij de ziekte die kanker heet. Het is niet vanzelfsprekend dat u en uw dierbaren gezond zijn.

Met vriendelijke groet, Jan Wolfers namens Alpe d'HuZes Team Nederhemert.

Wij hopen u in de volgende editie verder te informeren over onze plannen en acties.

Bij het opstellen van dit schrijven zijn de volgende bronnen gebruikt: kwf.nl, opgevenisgeenoptie.nl, zaltbommel.nl, Willemijn Hobo en www.bit.ly/teamnederhemert.

Buurtsportdag

Buurtsportdag

Onlangs werd door de buurtsportcoach van de gemeente Zaltbommel, Jerry Lenoir, aan de dorpsraad gevraagd om in kaart te brengen wat o.a. de jeugd graag zou zien gebeuren in ons dorp op sport- en spelgebied.

Naar aanleiding van die inventarisatie ging op dinsdag 22 oktober jl. de eerste buurtsportdag van start. Er waren maar 7 kinderen aangemeld, maar uiteindelijk was de opkomst overweldigend. Omdat het prachtig weer was, werd besloten om de sportdag van de gymzaal aan de Binnenweg naar het sportveld in De Ormeling te verplaatsen. Het sportveld stroomde vol met enthousiaste kinderen die graag op een gezellige manier deel wilden nemen aan allerlei sportactiviteiten. Sportcoach Jerry Lenoir kwam handen en voeten tekort. De wat oudere jeugd kon zich gelukkig zelf bezighouden. Er werd o.a.

gevoetbald en gehockeyd. Daar was op het speelveld genoeg ruimte voor.

Om toch wat meer persoonlijke aandacht aan de kinderen te kunnen geven, werd er door Jerry voor de daaropvolgende weken gekozen om de kinderen in groepen te verdelen. De ene week mochten de kinderen in de leeftijd van 5 tot 8 jaar komen en de andere week kinderen van 8 t/m 12 jaar. Ook deze middagen werden goed bezocht. Bij de oudere groep waren er rond de 50 kinderen die vermaakt werden met matglijden en trefbal. Het ging er soms fanatiek aan toe. Ook bij de jongere groep kwamen er 25 kinderen. Ook zij vermaakten zich o.a. met matglijden en het spelletje 'tomatensoep.'

Aangezien de daaropvolgende weken de belangstelling onveranderd groot bleef is er vanaf 10 december gekozen om het aantal kinderen nog wat meer te spreiden. Vanaf die datum is de verdeling als volgt:

Elke dinsdag: groep 1 t/m 4 van 15.30 – 17.00 uur.

Elke donderdag: groep 5 en 6 van 15.30 - 16.45 uur en groep 7 en 8 van 16.45 - 18.00 uur.

In de vakanties is Jerry er niet.

40 jaar getrouwd

Cornelis Jan (63) en Willy (61) Kreling- Oomen uit de Molenstraat 37 waren zaterdag 19 oktober 40 jaar getrouwd. Namens Dorpsraad Nederhemert werd een bosje bloemen aangeboden en het bruidspaar ging op de foto voor de Dorpskrant Nederhemert. Cornelis Jan komt oorspronkelijk uit Gameren maar is in al die jaren al ruim ingeburgerd in Nederhemert. Eerst in het begin bleef Gameren wel trekken want hij heeft 13 ½ jaar bij Van Tuijl aardappelhandel gewerkt.

Hierna 33 jaar op de steenfabriek De Rijswaard in Aalst ook als heftruckchauffeur. Cornelis Jan is altijd bezig heeft weinig rust en knapt veel klusjes op bij de kinderen. Nooit kloppen de kinderen te tevergeefs aan bij hun vader.

Willy daarin tegen is een echte Hèmertse, geboren en getogen en woont nog steeds met haar man in het ouderlijk huis aan de Molenstraat. Willy doet

al ruim 13 jaar vrijwilligerswerk in 't Slot te Gameren en daar is de directie van 't Slot erg blij mee want zonder vrijwilligers kan ook 't Slot niet. Het echtpaar heeft 6 kinderen en 16 kleinkinderen. Zaterdagmiddag 19 oktober was er een receptie in dorps huis De Gaarde en veel mensen kwamen Cornelis Jan en Willy even feliciteren.

40 jaar getrouwd

Kees (63) en Jenny (63) van Heijkop uit de Lenshoek 23 in Nederhemert waren op zaterdag 2 november 40 jaar getrouwd. Het huwelijk werd 40 jaar geleden gesloten in het voormalig gemeentehuis te Kerkwijk.

Volgens Kees en Jenny was het die trouwdag koud, mistig en guur weer.

Kees komt van geboorte uit Wellseind en Jenny uit Gameren. Kees is altijd chauffeur geweest in binnen en buitenland en Jenny zorgde voor het huishouden en maakte zelf veel kleren, ook voor de kinderen. Het echtpaar heeft 6 kinderen en 12 kleinkinderen. In gebouw Pro Rege te Kerkwijk werd zaterdag 9 november een receptie gehouden en vele kwamen Kees en Jenny feliciteren.

40 jaar getrouwd

Op donderdag 26 september waren Dik (76) en Letta (70) Holl van de Molenpad 4 in Nederhemert 50 jaar getrouwd, dit is een in familiekring herdacht.

Dik leerde Letta kennen toen hij zelf een eigen vervoersbedrijf had en bouwstenen ging laden bij steenfabriek De Rijswaard in Aalst en toen altijd over de Maasdijk reed (want er waren toen nog geen andere wegen) en langs het huis reed waar Letta toen nog thuis woonde bij Jan van Otten en haar moeder Johanna, wie kende die niet!!!

Dik is heel zijn leven vrachtwagenchauffeur geweest. Eerst een eigen vervoersbedrijf en later bij Van Mourik. Toen Dik en Letta trouwden was er veel wind en regen en het was koud, vertelde Letta. Het huwelijk werd gesloten op het nieuwe gemeentehuis in Kerkwijk.

Letta en Dik hebben eerst in de Nieuwstraat gewoond voor ze naar de Molenpad 4 verhuisden.

Het echtpaar heeft 2 kinderen en 4 kleinkinderen.

45 jaar getrouwd

Jo (70) en Sjaan (65) van der Steenhoven van de Kapelstraat 27a waren op vrijdag 18 oktober 45 jaar getrouwd.

Het echtpaar heeft 5 kinderen, 18 kleinkinderen en 2 achterkleinkinderen.

Namens de dorpsraad werd er aan het echtpaar een bos bloemen aangeboden.

Het jubileum is in huiselijk kring herdacht.

55 jaar getrouwd

Piet en Dien van Wijk 55 jaar getrouwd.

Samen zitten ze bij het raam op een stoel als ik binnen kom, Piet (77) en Dien (74) van Wijk. Ze kennen bijna iedereen die langs komt en daar hoeft buiten weinig te gebeuren of Piet en Dien die zien het, een sociale controle in een gedeelte van de Hofstraat, waar kom je dat nog tegen!!

Piet en Dien waren op woensdag 23 oktober 55 jaar getrouwd. "Toen wij trouwden op Kasteel Ammerzoden was het slecht weer, koud, regen en wind" vertelde Dien. Piet komt van geboorte uit Nederhemert en is opgegroeid in de Molenstaat terwijl Dien geboren en getogen is in Well. Piet heeft van alles gedaan in zijn leven, op de steenfabriek de Rijswaard gewerkt, chauffeur geweest bij van Rijnsbergen in Kerkwijk en bij de Betuco in Nederhemert. Ook is hij 13 jaar lang conciërge geweest op de R.K. basisschool de Pollenhof te Hedel.

Dat was een leuke school volgens Piet. Hij heeft daar al die jaren met plezier gewerkt. Dien heeft jaren lang op een atelier gewerkt in Leerdam. En laten in het huishouden thuis want Dien en Piet hebben 9 kinderen, 27 kleinkinderen en 6 achterkleinkinderen. Ze wonen al 47 jaar in de Hofstraat en daarvoor 8 jaren in de Molenstraat.

Vrijwilligerswerk

Piet en Dien waren bekend in Nederhemert en daarbuiten als EHBO mensen die altijd klaar stonden voor iedereen. Dien heeft er 25 jaar bij geweest en speelde ook veel als lotusslachtoffer terwijl Piet ook met anderen EHBO les gaf op de basisschool in Nederhemert.

Toen Piet 70 jaar werd is hij gestopt bij de EHBO.

Ze hebben Piet toen erelid gemaakt want ze dachten dan blijft Piet wel. Maar hij had zijn besluit genomen en stopte met EHBO. EHBO was voor Piet en Dien alles in die tijd. Af en toe was het wel eens teveel wat op hun af kwam.

De voetbalclub WSV uit Well, daar waren Piet en Dien ook veel te vinden jaren geleden. Allemaal vrijwilligerswerk. Zo zelfs dat Piet trainingen gaf aan de jeugd. Ook was Piet leider van een elftal en heeft vele jaren in het bestuur van de voetbalclub gezeten.

Piet en Dien zijn nog steeds donateur, een teken van meeleven met hun club. Vroeger waren er minder vrijwilligers als nu volgens Piet, maar gelukkig nu wel, want verenigingen draaien op vrijwilligers. Anders kunnen die niet bestaan.

Gezondheid

De gezondheid van Piet laat te wensen over. Vanaf zijn 44^e jaar is hij daar mee aan het tobben, toen ging het al moeilijk volgens Piet. Maar hij heeft het nog jaren uitgehouden en gewerkt ondanks zijn gezondheid. Maar nu kan Piet niet meer lopen en staan, gelukkig wel zitten.

Allebei zijn ze blij met de thuiszorg (STMR) waar ze veel hulp van krijgen. "Dat zijn zulke geweldige mensen die altijd voor ons klaar staan en ze zijn altijd even lief en wij hebben er een goede band mee", aldus Piet en Dien. Dien vertelde "wij waren naar een feest geweest in Hoek van Holland, een kleinzoon trouwde daar en het was ver, maar wij zijn er geweest met het rolstoelbusje. Toen wij 's avonds thuis kwamen zaten de dames van de thuiszorg netjes buiten op ons te wachten want ze wisten hoe laat wij ongeveer thuis zouden zijn, dat is toch geweldig, alles is met thuiszorg te regelen, wat die allemaal voor ons doen dat is niet te geloven". Wat de gezondheid van Dien aan gaat dat is redelijk maar vertelt ze "gezien mijn leeftijd doe ik het kalm aan".

Er gaat geen dag voorbij of Piet en Dien krijgen bezoek. Of van de kinderen of van anderen, maar er komt best veel bezoek. En dat vinden Piet en Dien fijn, "dat breekt de dag." Ook hebben ze goede contacten met de buurt en als het nodig is staan ze voor Piet en Dien klaar. Wel kun je merken, volgens Dien, dat er op mooie avonden minder mensen buiten zijn dan vroeger en dat komt door al dat mediaverkeer, tv, radio, internet, telefoon. enz. en dat is wel jammer.

Visserskoor

Hoewel hij niet meer naar oefenavonden en optredens kan is Piet altijd nog lid van 't Hemerts-visserskoor. En Piet volgt alles, waar het koor optreedt of er nieuwe liederen bij komen. Hij wordt bijgepraat door zijn schoonzoon Wim en zijn dochter Marijke en anders wel door zijn overbuurman/koorlid Arie van Aalst die ook veel te vinden is op Hofstraat 36 voor alle hand- en spandiensten.

Samen hebben Piet en Dien het nog gezellig en moed houden is volgens hen nog het beste medicijn.

Want "een dag niet gelachen is, volgens Dien, een dag niet geleefd".

Barones van Wassenaer

Nederhemert, heel heel héél lang geleden..

"Het is jammer dat het kasteel er niet meer zo uit ziet als vroeger"

Barones Van Wassenaer zou voor buitenstaanders zomaar één van de bekendste inwoners van Nederhemert kunnen zijn, maar inwoners van Nederhemert kennen haar nauwelijks. Aan de ene kant vreemd, want de 83-jarige Van Wassenaer vertelt nog altijd gepassioneerd over de geschiedenis van Nederhemert en dan voornamelijk over het ouderlijk huis van haar in 2009 overleden man: Het Kasteel op Zuid.

Voor sommige kinderen is het een droom, maar voor mevrouw Van Wassenaer was het niets opvallends: als 10-jarig kind spelen in een kasteel. "Het verschilde eigenlijk niet zoveel met een grote villa, waarin andere vrienden van mijn ouders woonden. We deden in het kasteel gewoon verstoppertje in een aantal donkere kamers en andere simpele kinderspelletjes. Dat was rond de tweede wereldoorlog." Nadine, zoals de Barones eigenlijk heet, speelde vroeger in het kasteel vaak samen met Maurits, de Baron. De ouders van Maurits waren vrienden van Nadine's ouders en daarom kwamen ze vaak in Nederhemert. Tijdens de oorlog verlieten Maurits en zijn ouders het kasteel en gingen in een 'gewoon' huis op Nederhemert-Zuid wonen. Na de oorlog trouwden Maurits en Nadine waarna ze gingen wonen in een boerderij naast het huis van Nadine's schoonouders.

Barones Van Wassenaer heeft vanuit de tuin een prachtig uitzicht op de Maas en Nederhemert-Noord.

De familie Van Wassenaer had het kasteel van generatie op generatie verkregen. Er woonde een tijdje een familie Van Kretschmar in het kasteel en toen een vrouwelijk familielid van Van Kretschmar het kasteel erfde, ging ze daar samenwonen met heer Van Wassenaer. Deze Van Wassenaer is de grootvader van de Baron geweest en sinds die tijd is het

kasteel dus in de familie gebleven. Door de jaren heen heeft het kasteel veel veranderingen doorgemaakt. In 1300 was het alleen maar een verdedigingstoren en daarna is het steeds verder uitgebreid en volgebouwd. Door fosforgranaten werd het kasteel in januari 1945 voor een groot gedeelte verwoest. "Het kasteel was in brand gevlogen en geplunderd en daarbij zijn er veel familiebezittingen buitgemaakt.

Bekenden van de familie van Maurits gingen er namelijk vanuit dat het kasteel een soort onneembare vesting was en dus sloegen zij alle waardevolle spullen zoals zilver daar op. De bezittingen die niet zijn meegenomen bij het plunderen, zijn wel in de verzengende brand opgegaan. De Barones heeft nog steeds sterke vermoedens dat die brand niet zomaar ontstaan is. "Op alle vier de hoeken stond het kasteel in brand, dus de kans is groot dat er sprake is geweest van brandstichting. Maar dat kan niemand nu nog bewijzen."

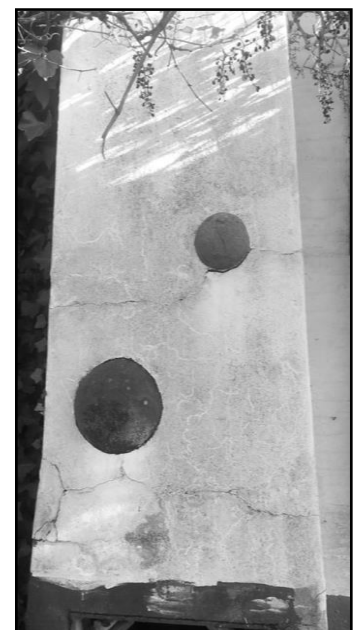

De voorkant van Kasteel Nederhemert na de brand in januari 1945.
(Bron: Geldersche Kasteelen)

Behalve in januari 1945 zijn er meerdere branden geweest die het leven van de Barones beïnvloedden. De bovenverdieping van haar eigen huis werd bijvoorbeeld ook al eens geteisterd door brand. "Daar schrokken we ontzettend van."

Ook de Oranjerie heeft in brand gestaan. Dat was een gebouwtje dat vlak bij het kasteel stond en zijn naam heeft te danken aan het feit dat er in de winter onder andere Oranjeboompjes in werden opgeslagen. In de Oranjerie had de Baron een grasdrogerij staan om hoogwaardig veevoer te fabriceren waar veel meer eiwit in zat dan in gewoon hooi. Maar net op het moment dat hij een machine had gekocht om zijn zaken nog beter te laten lopen, brandde alles af omdat het te heet was geworden in de grasdrogerij. Inmiddels is er van al die schade aan het kasteel en het oude huis niets meer te zien. Het kasteel is in de periode van 2001 tot 2005 volledig gerestaureerd. De Barones merkt op dat het er niet meer zo uit ziet als vroeger. "Ik vind dat jammer maar daar zeg ik verder niets over."

Dat het kasteel destijds verbrand is wil niet zeggen dat er helemaal niets uit die tijd bewaard is gebleven. Sterker nog, de Barones heeft een uitgebreide verzamelingen van gevonden spullen uit de middeleeuwen en de oorlogen. Vol trots laat ze buiten een aantal grote ronde kogels in de schouw zien. "Die hebben we vroeger gevonden en ik heb ze als een soort aandenken laten inbouwen." Behalve de kogels in de schouw,

De schouw waarin de gevonden kogels zijn geplaatst.

liggen er in een aantal potten buiten in de tuin nog losse stenen kogels. “Die zijn nog ouder dan de metalen kogels die we in de schouw hebben ingebouwd.” Verder zijn er nog diverse bijzondere stenen, gereedschappen en allerlei andere voorwerpen die een plaatsje hebben gekregen in het huis van de Barones.

Hoe ze al deze oude spullen gevonden heeft is simpel. “Met onze kinderen, vooral met onze drie zonen, gingen we vaak naar buiten om rond het kasteel te graven en te zoeken.” Vooral in en rondom de sloot die nu er nu nog steeds ligt hebben de Baron, de Barones en hun zeven kinderen vaak gezocht. Dat was namelijk de oude buitengracht en die ligt er nog precies zoals vroeger. Wanneer er geschoten werd en kogels het kasteel niet konden raken, vielen deze in die buitengracht. “Een vruchtbare plaats voor hele oude vondsten.”

VOOR

NA

Links staat het kasteel afgebeeld in de originele staat. Rechts het kasteel zoals het er tegenwoordig bij staat, na de restauratie.

(Bron foto's: Gelders Archief)

Herinneringen aan Nederhemert

Jeugdherinneringen door Dick Hobo:
Kerstfeest in de jaren vijftig.

Dat waren precies de jaren dat ik nog in Nederhemert woonde. Het is bijna 60 jaar geleden dus is het goed mogelijk dat ik me sommige dingen verkeerd herinner.

Kerstfeest is voor mij onlosmakelijk verbonden met de Zondagschool en dus met juffrouw Knoop. Zij had een belangrijke rol in ons dorp. Zij woonde op het eiland en moest dus enkele keren per week met de pont of de roeiboot naar Noord komen. Iedereen kende haar. Niet alleen door de zondagschool maar ook door de reizende bibliotheek. Ieder jaar kreeg zij 200 boeken. Er was een stencil met de hele lijst. Je hoefde nergens heen want ze kwam met een tas met boeken aan huis. Ze bracht dan de boeken mee waarvan ze dacht dat mijn moeder en ik ze graag lazen. Ik weet niet meer of we daarvoor moesten betalen. Ze woonde in

Wielestein, de oude pastorie op het eiland, samen met een zuster Els die lerares was in Heusden op de Nuts-Ulo en haar broer Henk die een soort boswachter was. Er was ook nog een broer Wim die hoofd van die ULO was.

Juffrouw Knoop (Leentje heette ze, maar heb haar nooit zo horen aanspreken) leidde in haar eentje de Zondagschool. Dat gebeurde in de kerk, wonderlijk genoeg op zaterdagmiddag voor de kleinsten. 's Zondags na kerktijd mochten de kinderen vanaf 10 jaar.

De grote gebeurtenis was het jaarlijkse Kerstfeest. Een kerstboom was er niet meer bij, die was door Ds J.Vermaas uit de kerk verbannen. In mijn herinnering was de viering van de zondagschool altijd op de avond van Tweede Kerstdag. 's Morgens dronken we, tijdens de generale repetitie, chocolademelk in de kerk. Daar had ik destijds ook nog een rolletje bij. In de week daarvoor ging ik met Adrie van Wijk enkele boeren langs om te vragen of we wat melk mochten komen halen. De hoeveelheden varieerden van 4 tot 10 liter. Adrie was de zoon van Adriaan. Hun boerderij stond op de hoek van de Tuinstraat en de Molenstraat en die brandde in maart 1963 af. Toevallig waren wij daarvan getuige. Destijds woonden we in Veen.

Als we de benodigde 40 liter bij elkaar hadden stopten we. Op de Tweede Kerstdag stonden we vroeg op en haalden de melk op, die we bij Hen de Booij brachten, in het postkantoor aan de Molenpad. Later op de ochtend brachten we de chocolademelk dan naar de kerk.

's Avonds werd dan het kerstfeest gevierd, natuurlijk compleet met het Kerstverhaal en een vrij verhaal. Alles gebeurde natuurlijk door juffrouw Knoop. De kerstboom was na de oorlog verdwenen. We zongen volop kerstliederen en aan het eind van de avond kregen we een kado.

Ik meen dat onze ouders daarvoor betaalden. Ook dat vroeg weer veel van de leidster. Zij

ging bij alle ouders langs om te bespreken wat een geschikt kado zou zijn. Voor ons was dat een hoogtepunt van de avond.

Maar ook Juffrouw Knoop kreeg een kado. Ik denk dat enkele ouders daarvoor het initiatief namen.

En ieder jaar was de juffrouw blij verrast. "dit had ik niet verwacht" zei ze dan. Een uitspraak die mij nogal verwonderde, om dat ze elk jaar iets kreeg.

Tot zover een paar herinneringen.

Met plezier kijk ik er nog altijd op terug.

Dick Hobo, Hoogeveen. (Dirk van Jappe)

Jeugdherinneringen aan Nederhemert door Piet Brugmans

Ik ben Peter [Piet] Brugmans, de ouderen kennen mij als Piet de kapper, omdat mijn vader kapper was. Ik ben in Jan. 1940 geboren aan de Maasdijk dicht bij de Molen. Ik heb daar 24 jaren gewoond en 3 jaren in de Hofstraat. En ik woon nu al 46 jaar in Andel. Mij is gevraagd

om herinneringen aan Nederhemert te verwoorden, dus bij deze.

Mijn eerste jeugdherinnering was niet zo leuk. Het was oorlog en op 28 mei 1944 op tweede Pinksterdag werd een Lancasterbommenwerper door een Duitse jager bij Bern aan de overkant neergehaald.

De staart kwam bij ons voor het huis in de stoep terecht. De bemanning is allemaal omgekomen en liggen in Breda op het Poolse Kerkhof begraven. Ook de beschietingen op de schepen in de Maas gaven de nodige onrust. Er werd door het dak van ons huis geschoten. Wij hebben dan ook meer narigheid van de geallieerden dan van de Duitsers gehad. Ook de brand van het Kasteel op 12 januari 1945 ligt nog vers in mijn geheugen. Het is door de geallieerden met fosforgranaten in brand geschoten. Op de dijk was het in de avond gewoon licht! Door dit alles was het dorp af en

Er was in Nederhemert als enige in de Bommelerwaard een Kleuterschool gesticht door de toenmalige Kasteelvrouwe. Er was ook een Naaischool voor jonge meisjes in ondergebracht. Juffrouw was Mevr. Schulz die als ze lachte altijd: HI,HI,HI, zei. Het gebouw heet heden ten dage nog de Naaischool en is gelegen achter het Veerhuis. Er was ooit een Sinterklaasfeest met ene van Heemskerk als Sinterklaas en een onderduiker bij Mina Hobo als Zwarte Piet. Later is er in de vijftiger jaren in de Hofstraat een Christelijke Kleuterschool gekomen

Ik denk ook aan de jaren op de Lagere School. In het bijzonder noem ik de naam van Meester Eugster, waar vele mensen uit Nederhemert in de klas hebben gezeten. Hij heeft namelijk wel 23 jaar in Nederhemert gestaan. En ik noem zijn naam met ere. Hij is later naar een Hogere School in Den Bosch gegaan. Het speelplein was toen aan de voorzijde van de kerk.

toe in rep en roer. Door de evacuatie op 16 januari 1945 werden de inwoners van Nederhemert van huis en haard verdreven. Wij kwamen in Aalst terecht, maar sommigen moesten verder naar Brakel, Asperen en zelfs naar Friesland, waar ook een familielid [Geertrui van Aalst] is overleden en ook begraven. Ook de toenmalige Dominee J. Vermaas begeleidde zijn schapen naar Friesland en kwam na de oorlog weer in het dorp terug.

Ook had Hemert een rijdende bibliotheek in de persoon van Juffrouw Knoop die ook jarenlang kerkorganiste is geweest. Juffrouw Leentje [Helena], was actief in het kerkewerk in Nederhemert. Ze bespeelde in Noord en Zuid het orgel, op sommige Zondagen soms driemaal per dag.

Ze gaf orgellessen, verzorgde de Zondagschool, en sleepte voor de jeugd talloze leesboeken aan. Zij kwam met de fiets met boeken vanaf het Eiland, en werd na gedane zaken door buurtbewoners de Molenstoep op geduwd. Ze woonde in Huize Wielestein met haar broer en zus. Deze mensen hebben wel een stempel op het dorp gezet. In de jaren 50 kreeg Nederhemert een economische impuls: de Munitieschepen oftewel de Kruitschepen kwamen tussen Wellseind en Nederhemert in de Maas te liggen, hetgeen de bakkers, kruideniers en slagers die Hemert rijk was goed van pas kwam. Bij de Bol had je een wachthuis van Van Heutz uit Den Bosch. Je moest je daar melden om met het bootje een schip te bezoeken. En wee degene die een foto probeerde te maken, die moest mee naar de Kazerne! Achteraf bekeken hebben een paar dorpen op een tijdbom geleefd. Zoiets is nu niet meer in te denken, maar ja, het was De Koude Oorlog!! Wanneer we verder de tijd in gaan schrijven we 3 oktober 1962.

'Leiden ontzet, Nederhemert bezet' werd er in de Kerkbode geschreven, na 17 jaar vacant te zijn geweest, de komst van Ds. G. Veldjesgraaf, hetgeen het hele dorp verheugde. Het was een hele lieve man die een stel verenigingen oprichtte o.a. de Knapenvereniging, waar ondergetekende nog een seizoen medeleider is geweest. Waren we soms een kwartiertje te laat, dan zaten de jongelui in de Perenboom die op de hoek stond. Maar uiteindelijk zijn er toch twee knapen ervan Dominee geworden.

Ook iets wat het hele dorp aanging was de grote brand van twee boerderijen op zaterdag 7 maart 1964, wat ook landelijk nieuws was. De week erop werd er een collecte voor de getroffen gehouden en in dezelfde week de Biddagcollecte, wat de Dominee deed uitroepen dat het een offer geweest is voor de Gemeente. En ook mensen in Breda vroegen aan mij in wat voor samenleving ik wel woonde, waar men alles voor elkaar over had.

Wat mij ook nog van het hart moet is de economische vooruitgang in Hemert. Er is een mooi Bedrijventerrein waar veel bedrijven van echte Hemertse families huizen. En zo is er nog veel meer aan te dragen. Maar er moet een grens zijn van op te houden. Ik wens dan ook Gods zegen over alles, het wel en het wee.

P.Brugmans

Jeugdherinneringen aan Nederhemert van twee Kinderen uit Wenen, Brigitte en Renate.

(origineel stuk, meest niet gecorrigeerd)

Mijn naam is Renate – ik was 8 jaar oud toen ik voor het eerst naar Nederland kwam. Mijn zus en ik hadden het geluk naar Nederhemert te komen.

In Österreich was in de tijd weinig te eten. We hadden geen vader en onze moeder werkte als hulpkracht en heeft weinig tijd voor ons. Ze wilde voor ons leuke vakantie organiseren.

Ik kwam naar familie Jenneke en Adrian van Wijk. De hadden een oude boerderij op de hoek Tuinstraat/Molenstraat (dit is helaas afgebrand) – ik heb een pleegzus Jansje en twee broers Adrie en Jacob. Wij Kinderen uit Wenen konden geen hollands praten en de pleegouders geen Duits, maar na 2 maanden hebben wij Wense Kinderen allemaal „hemert“ gepraat. Mijn zus Brigitte kwam naar familie meijke en Jan Voos in de Hofstraat. Ik denk dat we hadden 13 kinderen. Ik kan me nog herinneren daar was natuurlijk Burgel, sie was bij Truus en Peter van Drunen in de Tuinstraat. Ik denk dat we hadden 13 kinderen – da waren ook veele kleine mensen, dus er was altijd een ontmoetingsplaats

voor ons Wense Kinderen. In deze familie hebben ze ook Duits kunnen praten. In deze tijd was er geen auto's in Nederhemert en de straat was een speeltuin voor ons. Met Teuntje en Judith van de Werken en veele andere kinderen speelden we veel uren, eens waren we allemaal fietsen en maakten gebruik van dit zo goed – we gingen naar de dijk en vergende het hele gebied. De Rietschoof (steenbakkerij) was ook een populaire bestemming. Hier woonde Sjaan de zus van Truus van Drunen – wij kinderen mochten hier verstoppert spelen en ook de fabriek om te weten, hier was ook een pleegkind. In de bakkerij in de molenstraat was Lilo en bij firma Vos was Anna.

Siegrid, Dagmar, Karin en Jutte waren zussen en werden afgewisselen bij Hobo (Molenstraat) ik denk dat deze familie had de eerste televisie in Nederhemert. Wir kinderen wij waren vaak in de avond voor het huis aan de voorkant van het fenster oom te kijken. Dat was een bijzondere ervaring. Ook de eerste auto stond voor de huis.

Ik woonde in een oude boerderij, die noch geen badkamer geen warm water ook geen koelkast (ist later heeft man een diepvries in de Tuinstraat vor veele mensen) hadden - ze hadden geen

normale toilet gehad. Dit was in de achter huis de stal waar de koeien en de varkens waren. Het was een kast.

In deze stal heeft iemand een schommel opgehangen. Ik heb de fiets van Tante Jenneke gebruikt, de was te groot en ik had nog maar net de tijd om te leren, maar is een goede

Wij waren ook meerdere keren per dag met onze vriende naar school gaan en de ervaring met les geven.

Toen de Ribiselsaison (Beeren – bessen) was, daar konden wij helpen op de velden om de bessen te plukken en krijgen een beetje zakgeld (60 cent per krat) –toen gingen we met

herinnerung aan me dat ik had voor mijn plezier. Een andere keer kreeg ik een hondje ik noemde hem Reny. Elk jaar toen ik terug kwam keek ik uit naar deze vriend. Tante Jenneke kocht ook een jonge geit om voor mijn eene vreugde te maken – om te voederen, en wandelen. Het zijn allemaal mooi erherinnerungen die ik niet wil missen.

de fiets naar 's-Hertogenbosch of naar Zaltbommel en kochten allerlei dingen die we in Wenen nooit zou krijgen. Ik verlang naar all die avonturen en mijn pleegeouders waren erg open voor mijn activiteiten, maar hadden ook verantwoording en waren bang.

Mijn zus en ik konden reeds goed zwemmen, en in Nederhemert was er de rivier Maas, we hebben vaak in het geheimnis gezwemmen, wat ongebruikelijk was voor de Nederlands mensen, want niemand kann zwemmen.

Mijn Pleegouders gingen maar soms met ons naar een kreek om te zwemmen in de velden en bevestigen ons een touw over de heup- maar onder water we bevrijden ons end zwom weg.

Soms mocht ik rijden op de oude werkpaard en ik viel in een slood. Jacob help mijn daruit heelmaal vies.

In het veld waren er grote Hooibergen en wij kinderen konten naar benedenschuiven omdat de kinderen verstoppert spelen.

Brigitte kwam later naar een familie naar Waalwijk A. van Zelst en dus gingen wij altijd bezoeken, dann kwam ze terug naar Nederhemert naar Stina van de Werken in de Tuinstraat

Jansje mijn zorgzus lebt niet mehr, sie heeft veel voor mijn gedaan en ook Jeanne van Ingen (van Loon) uit Ammerzoden.

Eenmaal reed Tante Jenneke met Jansje en mijn naar Scheveningen, ik zag de zee de een keer. Met de fiets zijn wij naar De-Efteling. Die familie kocht kleren en we kwamen altijd met volle koffers terug ook met kaas. Ik wilde nooit

naar Wenen terug ik wilde blijven in Nederhemert – sorry wat niet kan.

Toen ik volwassen was kwam ik altijd terug op bezoek en de Nederlandse vrienden kwamen ook naar Wenen.

Peter van Drunen kwam elke week met de vrachtwagen naar ons bezoeken – hij heft hier moeten de LKW afladen.

Dit jaar 2013 was ik in februari weer in Nederhemert. Het is veel veranderd – nieuwe huizer en nieuwe wegen, Supermarket en veele winkels.

Ik ben nu 66 jaar en heb nog steeds veele vrienden weer te ontmoeten – ik weet bij Sjaan van Genderen en bij Jacob van Wijk kann ik logieren.

In naam van alle Gastkinderen will ik me bedanken voor de mooie tijd en de h lp van j llie

Renate Sittler

Renate.sittler@gmx.at

Overleden

Reinier van Aalst

73 jaar

9 september 2013

Tuinstraat 19 Nederhemert

Peter van Drunen

83 jaar

11 oktober 2013

Zorgcentrum De Wielewaal' Zaltbommel

Jan Groeneveld

88 jaar

12 oktober 2013

Tuinstraat 6 Nederhemert

ijclub 'Eensgezindheid'

Winter, het wordt kouder, het gaat vriezen
en.....

Walter van Genderen is 25 jaar bestuurslid van ijclub Eensgezindheid en werd daarvoor op vrijdagavond 6 december na de ALV gehuldigd, bestuurslid Rozen sprak de voorzitter toe.

Walter kreeg een speld van de ijclub aangeboden (die krijgen alleen bestuursleden die vele jaren in het bestuur zitten) en een glazen gedenkplaat.

Walter was in het bestuur jarenlang baancommissaris en de laatste 3 jaren is hij voorzitter.

Bij een aantal mensen begint het te kriebelen,
het bloed te koken en slaat de ijskoorts toe,
als het een paar dagen vriest.

Ze beginnen vooruit te kijken, blijft het
vriezen????

Ze gaan meten en proberen, is het ijs dik
genoeg????

Als het maar niet gaat sneeuwen, want nu is
het mooi glad!!!

Het ijs is nog niet dik genoeg, maar in Aalst
en Zuilichem zijn ze al aan het schaatsen!!

Plannen wat er moet gebeuren, mensen
optrommelen, spullen klaarzetten, baan
vegen, hopen dat het niet gaat sneeuwen, de
keet inrichten, wedstrijden plannen, met

school overleggen, kortom een hele
organisatie.

De organisatie van ijclub "Eensgezindheid" in
Nederhemert is in handen van een aantal
bevlogen mensen, die al jong besmet zijn
geraakt met de ijsbaankoorts. Vaak gingen ze
al met hun ouders mee naar de ijsbaan, later
met broers, zussen en vrienden.

Je hoeft niet te schaatsen om van ijs te
houden, als je van de gezelligheid houdt en
goed tegen kou kunt is al genoeg.

Eén van de bestuursleden, die 6 december in
het zonnetje stond vanwege zijn 25 jarig
jubileum als bestuurslid is Walter van
Genderen.

Hij ging als kind al met zijn vader mee als er ijs was. Je ging allemaal mee naar de dijk (toen was de baan nog op de Maas) en dan begon je, je liep mee, je sjouwde alles naar de baan, je veegde en je had de grootste schik met elkaar.

Later werd de baan verplaatst naar de put en dan hadden de ouderen de jeugd helemaal nodig, want het was een heel gesjouw om alles naar de put te krijgen en later weer weg en zo is het voor velen begonnen.

Walter is er ingerold door Marijn Groeneveld. Toen Walter bij de slager aan het bouwen was, had Marijn hem al wel gezegd, dat hij een "baantje" had voor Walter. Zijn naam werd ingediend en voor hij het wist zat Walter in het bestuur.

Met Walter hebben ze een goede keus gemaakt, want als het gaat vriezen begint zijn bloed te koken, hij laat alles vallen en moet alles wijken, zelfs zijn eigen verjaardag. Zo kon het gebeuren, dat Petra met een huis vol visite zat en Walter op het ijs was. Zijn motto is: "Als er ijs is wijkt alles, verjaardag of wat dan ook en als het moet gaan we 's nachts door".

In het begin was hij er nog als "meeloper" want de leiding had de voorzitter Henk de Weert. Hij had alles in zijn hoofd zitten. Op den duur echter ging Henk steeds meer overdragen en zo kon het gebeuren, dat hij Walter de taak gaf om de baan te regelen. Walter dacht, dat de anderen wel wisten wat ze moesten doen (ze zaten al langer in het bestuur) en liet dus iedereen zijn gang gaan. Henk kwam echter kijken en keurde alles af,

er was niets goed en alles moest in een sneltrein vaart verzet en verlegd worden. Het jaar erop, ging het weer niet goed en er werd besloten dat er een draaiboek moest komen. Dit draaiboek is van lieverlee gegroeid en professioneler geworden.

Intussen groeide Walter door van gewoon bestuurslid tot voorzitter toen Henk de Weert stopte.

Het viel het niet altijd mee om aan nieuwe bestuursleden te komen. Er moest soms heel wat gesoebat worden. Op een gegeven moment had het bestuur Jannie van Roelofkes in het vizier. Zij kwam ook uit een echt "ijs"gezin. Was er ijs, dan was Jannie van de partij. Ook al had ze schoolonderzoeken, ze ging toch schaatsen, dan maar 's morgens vroeg opstaan om te leren (desondanks heeft ze toch hele goeie punten gehaald). Ook bezocht ze alle vergaderingen samen met haar zus Bep.

Het was dus logisch om haar te vragen voor het bestuur, maar Jannie twijfelde heel erg en antwoordde uiteindelijk; "Als je van de zomer niemand hebt, dan wil ik het wel doen". Iedereen snapt wel dat er niet verder gezocht werd en zo kwam Jannie erbij.

In 2012 toen Evert van Wijk stopte wegens te drukke werkzaamheden, nam Jannie zijn taak als secretaris over. De penningmeester is William Rozen, voor zijn trouwen hielp hij al vaak mee en na zijn trouwen is hij in het bestuur gekomen. Ook Patrick Verheij en Erwin Oomen werden ingelijfd en zo kwam er weer wat vers bloed in het bestuur.

Jan Groeneveld (Prik), die 51 jaar bestuurslid is geweest heeft nog mee mogen maken, dat Walter, zijn kleinzoon Patrick van Aalst ronselde op de receptie ter gelegenheid van Jan zijn 50 jarig jubileum. Hij vond het

geweldig, dat zijn kleinzoon zich ook in wilde zetten voor de Hemertse ijsclub.

De overige bestuursleden zijn: Dirk van de Werken, Teunis van Aalst, Kees van Genderen en Peter de Weert.

Afgelopen jaar vroor het ook weer, maar helaas kwam er sneeuw en was het ijs nog niet dik genoeg om te vegen. Walter was onderweg naar huis vanuit Amsterdam en hij zat te piekeren over de baan. Het wilde maar niet lukken om een baantje op het asfalt aan te leggen. Hij ging rechtstreeks van zijn werk in Aalst kijken (waar ze al aan het schaatsen waren) en na overleg gauw naar Nederhemert om aan de gang te gaan. Lang leve de mobiele telefoon, want ondertussen deze en gene uit het bestuur en diverse vrijwilligers

gemobiliseerd en snel aan de slag in Nederhemert om toch maar de sneeuw van het ijs af te gaan halen. Het ijs was inmiddels aangegroeid, dus kon er geveegd worden. Maar iedereen had al de hele week op het asfalt getobd, dus hadden via whatsapp met elkaar al besloten om die avond niet meer te vegen. Walter had dat natuurlijk ook gelezen en heeft toch de hele boel weer bij elkaar getrommeld en de baan die avond grotendeels schoongemaakt. Met de hulp van diverse vrijwilligers moet gezegd worden. Want die verzetten ongemerkt toch ook een hoop werk. De volgende avond had Walter een bruiloft, maar hij ging er om half 11 weg om weer te gaan vegen. Toen ze klaar waren zat het bestuur bij elkaar na te kaarten. Corné Kreling, één van de vrijwilligers kwam na zijn werk langs om te kijken hoe het gegaan was en toen hebben ze gelijk de knoop doorgehakt en hem ingelijfd. Hij komt ook uit een echte "ijs" familie en die heeft Walter er het liefst bij,

want dan je hebt een hele familie achter de hand is zijn opvatting.

Een nieuw idee was om zelf de catering in de hand te gaan nemen en dat is het afgelopen jaar heel goed bevallen.

Al met al een bestuur, wat aan elkaar gewaagd is en zich ten volle inzet voor een mooie baan en een gezellige tijd op het ijs. Ze maken het niet mee, dat hun voorzitter zonder woorden zit, ook niet nu hij in het zonnetje gezet werd. Er zijn maar weinigen, die dit meegemaakt hebben, maar volgens zijn zoon "was het in één keer stil" en dit was twee jaar geleden, toen Walter met de frees door het ijs zakte.

We wensen het bestuur een actieve winter toe en veel plezier, dan hebben alle schaatsliefhebbers het ook.

Knagend vooruit

De kampioenen van de 53e Clubshow van Knagend Vooruit, met op de voorgrond de Jeugd-kampioenen Annemijn van der Linden en Gerrit Keijnemans (in het Dorpshuis te Nederhemert)

Onlangs hield konijnen en pluimvee vereniging Knagend Vooruit haar jaarlijkse, druk bezochte clubshow in het dorpshuis "De Gaarde" in Nederhemert. Het aantal inzendingen was, mede gelet op de landelijke terugloop, bij Knagend Vooruit heel goed te noemen. Een 140 tal hoenders en ongeveer 250 konijnen werden beoordeeld door 6 gekwalificeerde keurmeesters.

Met name op de zaterdagmiddag kwam er ook veel jeugd kijken bij de tentoongestelde dieren. Door de inzenders werden diverse dieren uit de kooien gehaald die door de kinderen geaaid konden worden. Een trouwe bezoeker noemde het toch fantastisch dat zoiets moois al meer dan vijftig jaar terugkeert in een klein dorp als

Nederhemert. Een stuk nostalgie zei hij, mede omdat tegelijk vele oud dorpsbewoners speciaal voor de konijnenshow naar Nederhemert waren gekomen.

Algeheel kampioen bij de konijnen met een "U" werd een Tan van Ardi Huizer uit Heerjansdam. Dhr. Huizer sr. uit Barendrecht won met een Alaska de Jeugdklasse bij de konijnen. Winnaar van de hoenderklasse werd voor de 7e maal op rij Jan Vos met een Zijdehoen. Winnaar van de Dwerghoenders, Gerrit van de Laar uit Aalst met een Ko-Shamo. Bij de jeugdzinders wist Annemijn v.d. Linden uit Zuilichem met een Tan kampioen te worden. Bij de dwerghoenders viel deze eer te beurt aan Gerrit Keijnemans uit Nederhemert met een Ko Shamo.

Nog een pasgetrouwd stel

Verdwenen monument

De kastanjeboom is verdwenen!

Jarenlang was het een mooi gezicht in de Binnenweg, een kastanjeboom achter in de tuin van de toenmalige bewoner Bas Gouda die woonde aan de Tuinstraat. Maar de boom grensde aan de Binnenweg. Kinderen gingen er kastanjes rapen. Een handtekeningenactie van de schoolkinderen, vertelde mij directeur Wim van der Toorn, om de boom te behouden, heeft helaas niet geholpen. De boom was ziek en moest verdwijnen. Ruim 60 jaar denkt men dat de boom oud was. Trudie van Tilburg heeft samen met haar gezin nog best herinneringen aan die boom. "Wij zagen vanuit onze keuken het blad aan de boom komen in het voorjaar en ook weer vertrekken in het najaar. Wij gingen er ook altijd kastanjes rapen in het najaar als kind zijnde. Maar dan mocht je niet te dicht bij de boom

komen hoor want Bas Gouda had daar bijenkorven staan. De bijtjes mocht je niet storen". Trudie en haar man vinden het jammer dat de boom nu verdwenen is, maar het kon niet anders. Een zieke boom moet verdwijnen. Op zaterdagmorgen 30 november werd de boom omgezaagd.

Overdenking van ds. H. Zweistra

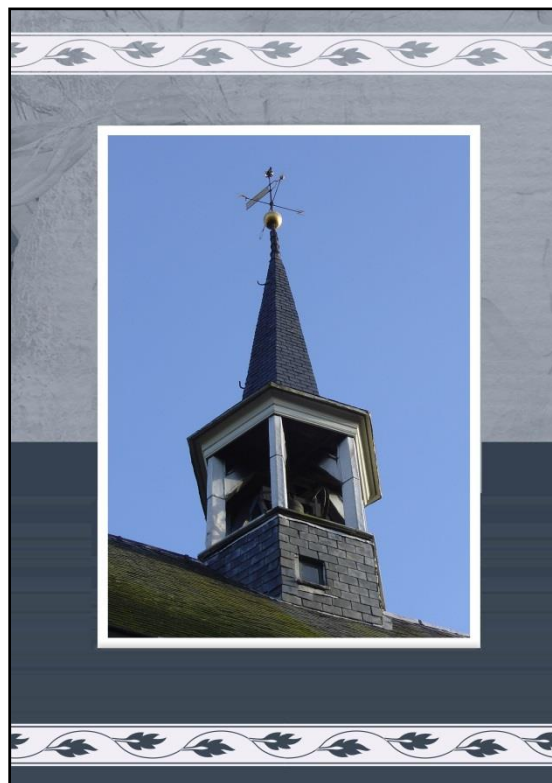
‘En wij vliegen daarheen...’ Ps. 90: 10

In uw handen ligt de laatste ‘Dorpskrant’ van het jaar 2013. U weet het nog heel goed dat u de eerste ‘Dorpskrant’ kreeg en nu hebt u al weer de laatste te pakken. ‘t Geeft wel aan hoe snel onze dagen en jaren voorbij gaan. Voor we het goed en wel beseffen staan we bij de grens van dood en leven. De grote vraag is dan voor ons allen of we bereid zijn om God te ontmoeten.

Het jaar onzes HEEREN zal binnenkort geschiedenis wezen. We praten dan in de verleden tijd over dat jaar. Maar voor velen onder ons gaat dat jaar mee naar 2014, 2015 enz. Waarom? Omdat je in dat jaar vol stille ontroering met vele anderen stond bij de geopende groeve van een geliefde. Dat waren onvergetelijke ogenblikken voor je. Zulke ogenblikken reizen dag en nacht met je mee. Je kunt en wilt ze niet loslaten. Als je maar een ogenblik stil in je stoel zit dan gaan je gedachten als vanzelf naar het moment dat de dood binnentrad met de verdrietige boodschap dat het leven hier op aarde voorbij is voor je geliefde. Oh, je kunt ze niet missen en toch heb je gezien dat je machteloos bent als de dood meedogenloos zijn intrede doet. Nu zit je stil en je staart naar de foto van je zoon, dochter, vader of moeder. Weemoed vlijmt door je hart heen. Nooit zul je nog een woord van hen horen. De eeuwigheid werd voor hen een feit! ‘Wij vliegen daarheen...’ Het jaar 2013 was voor vele anderen op een andere wijze een onvergetelijk jaar. Jonge mensen beloofden elkaar voor Gods aangezicht dat zij elkaar zullen helpen in alle dingen aangaande het tijdelijke en het eeuwige leven. Jonge vrienden erken die God Die jullie samen wilde brengen en smeeke Hem of Hij de Derde wil zijn in jullie huwelijksleven. Ga niet zonder Hem door het leven want dan lijdt je onherroepelijk schipbreuk op de woelige baren van de levenszee. In vele gezinnen in ons dorp mocht het wiegje gevuld worden met nieuw leven. De Heere spaarde het leven van de moeders en gaf Zijn borduurwerk in haar handen. Wat een geschenk! Maar ook wat een verantwoordelijkheid! Wie is bekwaam om in deze hectische tijd het kind naar de volwassenheid te leiden? Vraag de Heere om wijsheid bij de opvoeding ouders. Gebruik de tijd die Hij geeft om ze voor te gaan in de vreze des Heeren. Voor je het goed en wel

beseft zijn ze de deur uit. Niet voor niets zegt de dichter ‘En wij vliegen daarheen...’ Koop daarom de tijd uit en zoek samen op de knieën Zijn aangezicht!

In de maand december vallen de Kerstdagen! Dagen vol van sfeer zeker ... maar er is meer. Oneindig veel meer omdat op die dagen een unieke boodschap verkondigd mag worden. De boodschap dat God wilde omzien naar een wereld die naar Hem niet wilde omzien. In het Kerstevangelie komt openbaar dat God op zoek is naar een verloren wereld. ‘Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.’ (Joh. 3:16) De Heere legt in deze tekst Zijn hart bloot! Zijn liefde is in Zijn Zoon vlees en bloed geworden. Vanuit het Kerstevangelie klinkt de blijde boodschap: ‘Waarom weegt gij geld uit voor hetgeen niet verzadigen kan...’ Want dat gebeurt in deze maand december. Het geld rolt over de toonbank maar het gekochte is niet in staat om ons hart vrede te geven. Wat geeft vrede in het hart? Vrede is er als wij net als de oude Simeon in de tempel het Kindeke Jezus in de armen mogen nemen en mogen

getuigen: 'Mijn ogen hebben Uwe zaligheid gezien.'

'Wij vliegen daarheen...' Inderdaad! Iedere stap brengt ons dichterbij de laatste en dan zullen wij ons voor God moeten verantwoorden. Wat zal dat een ontmoeting wezen! Geliefde dorpsgenoot staan we er weleens bij stil? Draaf nu niet zo door maar kom eens een ogenblik tot uzelf. Waar is de reis naar toe? Is het niet veelzeggend dat nu juist net voor de laatste dagen van het jaar het Kerstfeest voor ons geplaatst wordt? De Heere roept ons met dat feest toe dat de Vredevorst gekomen is om vrede op aarde te brengen. Hij deed dat door naar het kruis te gaan! Aan dat kruis heeft Hij de oorzaak van al onze onrust en ellende namelijk de zonde en schuld weggedragen. Buiten Hem zullen we nooit vrede ontvangen. Vraag daarom, geliefden, om Zijn Geest Die naar Zijn belofte leidt in al de waarheid. Welke waarheid? Dat wij niet kunnen sterven zoals wij geboren zijn! Wij moeten wederom=opnieuw geboren worden! Is het dat alleen?

Nee, wij mogen ook horen dat het kan! Wij kunnen opnieuw geboren worden door het werk van Gods Geest in ons hart. Hij leidt onze schuldige ziel tot de kennis van zonden en schuld maar Hij neemt ons ook mee naar het Kind van Bethlehem Dat de Man van smarten wilde worden om voor mijn schuld te betalen. Die persoonlijke beleving is een heel groot wonder en leidt ook tot diepe verwondering.

'Wij vliegen daarheen...' Waarheen? Naar die dag dat wij rekenschap moeten afleggen voor hetgeen gedaan is in het vlees! Zij die geborgen zijn in Christus kunnen die ontmoeting met de Heere met een gerust hart tegemoet zien. Zij zien er bij ogenblikken zelfs naar uit. Dan tellen ze de dagen af en zeggen ze in het geloof: 'Weer een stap dichterbij huis!' Voor allen die niet door het geloof met Hem verbonden zijn, zal die dag een vreselijke dag zijn. Daarom roep ik u allen toe: 'Zoek de Heere en leef.'

Van harte gezegende Kerstdagen en een gezegend 2014 toegewenst.
ds. H. Zweistra

Jeugdontmoetingsdagen

Jeugdontmoetingsdagen Nederhemert

In het weekend van zaterdag 12 oktober en zondag 13 oktober zijn er voor de 24^e keer veel jongeren uit het hele land naar Nederhemert gekomen. Deze jongeren kwamen naar Nederhemert omdat wij, jeugdvereniging 'Ken Hem in al uw wegen', de jeugdontmoetingsdagen hadden georganiseerd.

Ook dit jaar waren deze dagen een groot succes. Er kwamen over het hele weekend ongeveer zestig jongeren. Veel ontmoetingen hebben er dit weekend plaatsgevonden. Er is veel tijd geweest voor ontspanning, maar ook voor bezinning.

We hebben dit weekend met elkaar nagedacht over het thema *Trouw aan de*

K(k)oning. Zaterdagochtend zijn de jeugdontmoetingsdagen geopend met het voorbeeld van Daniël, die trouw bleef aan God in moeilijke omstandigheden. Zaterdagavond hebben Reina Koetsier en

Ernst van Wijk ons iets over dit onderwerp verteld. Zij werken beiden bij defensie en vertelden ons hoe het is om daar te werken en zo trouw te zijn aan de koning. Dit was een interessante avond.

Na zaterdagochtend wat kennismakingsrondes gehad te hebben waarin iedereen zichzelf voorstelde gingen we zaterdagmiddag naar Heusden. In Heusden deden we een vossenjacht. De leden van de JV van Nederhemert waren de vossen. De gasten waren in groepjes verdeeld om de vossen te zoeken.

Hierna hebben we nog volleybal gespeeld op het kerkplein. Deze middag was erg gezellig. Van zaterdag op zondag en van zondag op maandag bleven de gasten slapen in gastgezinnen in Nederhemert. We willen alle gastgezinnen nogmaals hartelijk bedanken! Op zondagmorgen gingen de gasten met hun gastgezin naar de kerk. Zondagmiddag werd er een preekbespreking gehouden onder leiding van dominee Zweistra. We zijn blij dat er, ook uit ons eigen dorp, zoveel jongeren zijn gekomen. Weet je volgend jaar ook welkom! Ook als je er dit jaar niet bij was.

In gesprek met een oud-dorpsgenoot

Een oud-dorpsgenoot: Willemien van den Berg - Struijk

Voormalig Hèmertse Willemien van den Berg – Struijk (27) woont inmiddels anderhalf jaar in de stad Kunming in China. Hoe is het voor iemand uit zo'n klein dorp om ineens in een miljoenenstad te gaan wonen?

1. *Bent u geboren en getogen in Nederhemert? Zo ja, waar precies?*

"Ik ben geboren en getogen op Schoolstraat 1, 'naast de kerk, voor de school en vlakbij de supermarkt'. Ik zei daarom vroeger wel dat we in "het centrum van Hemert" woonden."

2. *Waar woont u nu in China en sinds wanneer?*

"Samen met mijn man, Willem, wonen we sinds juli 2012 in Kunming, en sinds oktober ook met onze zoon Simon.

Kunming is de hoofdstad van de provincie Yunnan, de zuidwestelijkste provincie van China. In het westen grenst het met Birma, en in het zuiden met Vietnam en Laos.

Voor toeristen is dit ook een erg aantrekkelijke provincie gezien de vele minderheidsgroepen die er wonen, de prachtige natuur en het heerlijke klimaat."

3. *Is dat een stad of een dorp?*

"Kunming is de 12e grote stad van China en telt ongeveer 7 miljoen inwoners. Het is een belangrijke doorvoerstad wat betreft handel, omdat er goede verbindingen zijn met binnenland en buitenland (o.a. HongKong, Thailand).

Kunming wordt ook wel 'de Stad van de eeuwige Lente' genoemd, omdat er zo'n 300 dagen zon zijn per jaar. Doordat de stad op zo'n 1800 meter hoogte ligt, is het er nooit erg heet, en, doordat de stad zo zuidelijk ligt, ook nooit erg koud."

4. *Waarom bent u precies naar China verhuisd om daar te gaan werken?*

"Mijn man woonde al 11 jaar in China voor wij hier samen zijn gaan wonen. Hij is met

zijn familie meeverhuisd en is hier eigenlijk opgegroeid. Zijn familie woont nu weer in Nederland. Willem heeft onder andere veel gedaan voor de bouw van een weeshuis, zo'n 2 uur buiten de stad. Dit project is nog niet helemaal af, omdat er via de officiële weg veel bij komt kijken. De regering stelt veel eisen, en aangezien het opzetten van een weeshuis heel gevoelig ligt in China, duurt de procedure soms nog eens extra lang. Momenteel is het weeshuis wel formeel geopend, maar er wordt hard gewerkt aan het aannemen van werkers, scholing en inrichting. Chinese vrienden doen voor een groot deel het werk, maar achter de schermen zijn wij er nog veel bij betrokken. Ook zijn we onder andere het aanspreekpunt voor Nederland, aangezien daar veel geldstromen vandaan komen. Dit is een van de redenen waarom wij in China zijn gaan werken. Daarnaast werkt mijn man dagelijks in de 'groenbusiness'. Een bedrijf in het kweken en installeren van groenwanden en groendaken. Ze hebben hun eigen kwekerij zo'n uur buiten de stad, waar ze met veel lokale mensen werken. Door ons leven en werken hier proberen we ook, voor zover mogelijk, mensen in aanraking te brengen met de inhoud van de Bijbel. "

5. *Komt u nog vaak terug in Nederland en waarom?*

"Tot nu toe zijn we voor familieaangelegenheden terug naar Nederland gekomen. Onder andere voor de geboorte van onze zoon Simon hebben we afgelopen zomer twee maanden in Nederhemert gewoond."

6. *Wat zijn volgens u de grootste verschillen tussen uw woonplaats en Nederhemert?*

"Tja, ik ben blij dat er wordt gevraagd om de grootste verschillen te noemen, want het wonen hier is nu eenmaal niet te vergelijken met het wonen in Nederhemert.

Sowieso de stadscultuur is totaal verschillend met de Nederhemertse dorpscultuur waar veel sociale controle maar ook gezelligheid heerst. We leven hier in China in een park, waar ik wel wat mensen ken, maar zeker niet iedereen. Dit is niet voor te stellen met Nederhemert, waar haast iedereen elkaar kent, en bij elkaar over de vloer komt.

Het verkeer is daarnaast een levensgroot verschil. Het is hier enorm druk, alles rijdt kriskras door elkaar. Regels zijn er wel, maar het lijkt wel dat die er zijn om aan je laars te lappen. Vaak is een verkeerslicht alleen niet voldoende maar er staan haast op ieder kruispunt verkeersregelaars en/of politieagenten.

Chinezen zijn ook zeer nieuwsgierig, en het is heel normaal om te vragen hoeveel iets heeft gekost. Bijvoorbeeld mijn fiets, wandelwagen of spullen in huis of gewoon een bosje bloemen, alles willen ze weten. Verder vragen ze altijd waar ik vandaan komt en hoe oud ik ben.

Verder verstaan ze hier wat anders onder gedragsregels in vergelijking met Nederhemert. Met mond open eten, rochelen/ spugen op straat, kinderen op straat hun behoefte laten doen, voordringen, hard schreeuwen zijn hier de normaalste zaak van de wereld.

Tenslotte, deze stad, of misschien wel dit land bestaat uit grote tegenstellingen. Een van de grootste is wel het verschil in rijk en arm. Er wonen veel rijke mensen, rijden

veel zeer dure auto's, maar daarnaast lopen er ook mensen met een duw-/trekkar groenten te verkopen, zie je veel straatvegers of zelfs bedelaars. Dit zijn nog maar een paar verschillen, wilt u er meer ontdekken, dan nodig ik u bij dezen van harte uit om eens langs te komen, haha!"

7. *Op wat voor moeilijkheden stuitte u in China? Was er bijvoorbeeld sprake van een taalbarrière?*

"De taal is inderdaad een grote barrière. Niet alleen de spreektaal, maar vooral ook het geschreven schrift, de karakters. Je hoeft maar op straat te komen of je komt met de karakters in aanraking. Verkeersborden, reclameborden, bushaltes, maar ook in de winkels en op menukaarten staan alles in karakters. Omdat Kunming (nog) geen internationale stad is, is er nergens vertaling in het Engels. Zelfs niet van officiële documenten. De mensen hier in de stad spreken ook geen Engels. Hooguit de wat hoger opgeleiden, of de mensen die in de business werken.

Daarnaast heb ik moeten leren om af te dingen. In de winkels, op de (groente-/fruit) markten, er moet eigenlijk overal onderhandeld worden over de prijs. Dit was in het begin best heel moeilijk, en ik ben er nog steeds niet heel goed in. Het wordt wel makkelijker doordat ik de prijzen ongeveer weet en het communiceren in Chinees wat beter gaat. Toch zorgt het er weleens voor dat ik, vooral doordat ik een buitenlander ben, een veel te hoge prijs betaal.

Het gedrag van de Chinezen is voor westerse begrippen soms asociaal en onbegrijpelijk. Zoals ik hierboven al beschreef zijn gedragsregels die voor ons gewoon zijn, hier niet aan de orde. Ook het verkeer vind ik erg lastig. Veel mensen zijn egoïstisch, toeteren, dringen voor en zijn soms vrij agressief. Mensen voorlaten, voorrang geven kennen ze haast niet.

Het is echter niet zo dat het volk hier niet vriendelijk is. Op andere punten zijn ze

namelijk vriendelijker en opener dan in Nederland. Ze nodigen je graag uit om met ze te eten, en noemen je al snel vrienden. Ze zullen dan ook alles voor je doen of je ergens mee helpen.”

8. *Wat doet u precies in China? Heeft u daar gewerkt?*

“Ik ben vorig jaar begonnen met taalstudie. Het is belangrijk om chinees te kunnen spreken als je hier woont, om zo in contact te komen met de bevolking en indien mogelijk een relatie op te bouwen. Dit vraagt echter wel de nodige tijd en energie. Ik zit ongeveer op de helft van m’n studie, dus ik heb nog wel even te gaan.

Daarnaast ben ik al verschillende keren gevraagd om hier bevallingen en zwangerschappen te begeleiden, aangezien buitenlanders en/ of chinezen in no-time weten dat er een verloskundige in de stad woont. Hierdoor heb ik nu vijf bevallingen kunnen doen en daaromheen ben ik regelmatig gevraagd voor adviezen of hulp. Ik wil me echter meer richten op de voorlichting aan Chinese zwangeren, daarvoor ben ik in gesprek met een Internationale Clinic.

Verder heb ik m’n dagelijkse huishouden en zorg voor onze zoon, wat voor mij op de eerste plaats staat. We hebben ook regelmatig gasten, mensen op doorreis, over de vloer, wat de nodige tijd kost. Het leven in China vergt nu eenmaal meer tijd en energie wat huishouden en o.a. eten koken betreft, aangezien we nu eenmaal niet zo’n makkelijke ‘melkboer’ en slager om de hoek hebben als in Nederhemert. Ontberen doet waarden.”

9. *Heeft u nog herinneringen of anekdotes van vroeger uit Nederhemert?*

“Herinneringen genoeg. Onze hond uitlaten via het Kerkpaadje naar de dijk, de Maas blijft mooi en er was altijd weer wat anders te zien. Op het kerkmuurtje klimmen en vervolgens via de lantaarnpaal naar beneden glijden. Portemonneetje trekken achter het kerkmuurtje. Reuze gezellige tijd op basisschool ‘de Wegwijzer’, onder andere in groep 7/8 met ‘meester den Ouden’. Met hoge uitzondering schaatsen op de Maas. Op zaterdag folderen voor de ‘melkboer’. Omgaan met vriendinnen, o.a. samen met Elizabeth Oomen (nu: van Zandvliet) kikkervisjes vanuit de vijver in ‘de Put’ brengen, en met Anneke Verheij (nu: Bernouw) schommelen, of schooltje spelen en knutselen in het ‘zomerhuisje’ aan Schoolstraat 1a. Daarna kwam de tijd op de meisjesvereniging, en de jeugdvereniging waar ik ook met fijne herinneringen aan terugdenk.

Verder werd Nederhemert door klasgenoten op het voortgezet onderwijs wel ‘het gat’ van de Bommelerwaard genoemd, waar we dan ook vaak aan werden herinnerd. M’n haren gingen er altijd van overeind staan en ik ging er dan ook meestal vurig tegenin ;-). Kortom, ik heb veel fijne herinneringen aan Nederhemert en heb er met veel plezier gewoond.”

10. *Denkt u ooit nog voorgoed terug te keren naar Nederhemert?*

“Dit weten we nog niet. Wellicht zullen we ooit weer naar Nederland terugkeren, maar waar we dan hopen te gaan wonen zal afhankelijk zijn waar God ons dan heen leidt. We hebben geen idee of dit Nederhemert zal gaan worden.”

Jubilarissen uit Nederhemert in “t Slot”

Mijntje van de Werken is al ruim 12½ jaar werkzaam als vrijwilligster bij 't Slot in Gameren. In augustus van dit jaar is ze daarvoor in het zonnetje gezet door de leiding van 't Slot. Haar vrijwilligerswerk bestaat elke week op de woensdagmorgen uit het helpen op het binnenplein van het zorgcentrum aan verplegende demente patiënten. Ook als er een koor komt zingen op een avond in 't Slot is Mijntje paraat met koffie schenken, bewoners halen naar de grote zaal en aan het einde van de avond weer terug brengen. En Mijntje doet dat met veel plezier en hoopt dit vrijwilligerswerk, hopelijk in gezondheid, nog jaren vol te houden.

Willy Kreling is ook zo'n bezig vrouwtje. Was eind december 2012 ook 12½ jaar vrijwilligster bij 't Slot in Gameren en is daarvoor ook door de directie hartelijk bedankt. Inmiddels werkt Willy daar sinds juni 2013 al 13 jaar. Willy gaat elke week op dinsdagmiddag koffie schenken voor de bewoners van 't Slot, behalve op de verpleegafdeling. Eens in de maand op een middag/avond is Willy ook in 't Slot te vinden want dan begeleidt ze samen met andere vrijwilligers de bejaarden tijdens de broodmaaltijd. Per tafel 1 vrijwilliger om brood klaar te maken voor patiënten die ook door Willy gehaald en weer thuis gebracht worden. Tenslotte doet Willy nog iets in 't Slot en de redactie van Dorpskrant Nederhemert zal daar in de volgende uitgave extra aandacht aan besteden. Want weten jullie ook dat Willy samen met haar man Cornelis op oudejaarsdag oliebollen bakt in de grote zaal van 't Slot voor de bejaarden!! Dus let op de volgende Dorpskrant!!!

Pieter Oomen was in november van dit jaar 12½ jaar werkzaam in 't Slot te Gameren, daar is ook door de directie even bij stil gestaan. Pieter is wegens ziekte van een ander personeelslid veel in het restaurant te vinden om te zorgen dat een gedeelte van de bewoners die in de grote zaal zitten, op tijd hun natje en droogje krijgen en ook hen daar bij te helpen. Eigenlijk hoort Pieter in de keuken thuis want koken doet ze ook graag voor bewoners en veel voor Tafeltje-dekje. Maar ook in het restaurant werkzaam zijn doet ze graag. Toen Pieter begon met haar werkzaamheden in 't Slot was dat eerst in de huishouding en de keuken. Later is het de keuken helemaal geworden en nu veel in het restaurant. Ze werkt, zegt ze zelf, met veel plezier in 't Slot.

Politieke ambities

Leon van den Dool op de derde plaats kieslijst CU

Voor ons hebben we Leon van den Dool, kandidaat van de ChristenUnie, 22 jaar, docent en theologie student. Wat heeft hem zo snel naar de derde plaats gebracht en hoe ziet hij de toekomst voor zich? Een aantal vragen aan deze jonge, ambitieuze kandidaat.

Op nummer drie?

Lachend: "Zeker, na mijn carrière bij de dorpsraad ben ik meteen gevraagd. Dus mocht je ook de politiek in willen, dan weet je nu wat je te doen staat: zo snel mogelijk die plaats in de dorpsraad veroveren!"

Later: "Maar nee, het heeft alles te maken met de visie van ChristenUnie. De CU wil namelijk jongeren een grotere rol geven binnen de partij. Zo kan zij dichtbij de jongeren staan en ingaan op hun behoefte, vragen en expertise. Op die manier kunnen we het beste bij hen aansluiten."

Adrie Bragt, wethouder van de gemeente Zaltbommel, zei dan ook: "We vinden het als CU erg belangrijk dat christen-jongeren in de gemeenteraad vertegenwoordigd zijn. De komende tijd wordt dat extra belangrijk omdat de totale jeugdzorg een verantwoordelijkheid wordt van de gemeente.

Daarnaast vindt de CU het sowieso belangrijk dat jongeren een belangrijke stem hebben in de politiek."

Leon: "Ik heb het voordeel dat ik zelf deel uitmaak van de jongeren en veel contact heb met deze doelgroep. Bijvoorbeeld tijdens de lessen op het Willem van Oranje College en de tienerclub avonden in de gemeente. Het lijkt mij een mooie taak om hun visie te vertegenwoordigen in de gemeenteraad en de betrokkenheid van jongeren bij de gemeente te vergroten."

Waarom hebben ze jou gevraagd?

"Dat heb ik mijzelf ook afgevraagd. Maar het schijnt met mijn betrokkenheid op jongeren en de maatschappij te maken te hebben. Ik vind het belangrijk dat er recht gedaan wordt aan mensen en dat mensen mogen weten dat ze er niet alleen voor staan. Beide waarden betekenen veel voor mij en geven richting aan mijn (toekomstig gemeenteraads-)leven."

Kun je het werk als gemeenteraadslid straks combineren met wat je nu doet?

“Tot op zekere hoogte wel, maar vanwege de tijd die het werk als gemeenteraadslid vraagt zal ik minder tijd kunnen investeren in de studie Theologie en het agrarisch werk bij H.J. Oomen. Wel vind ik het belangrijk, om juist in de gemeenteraadsfunctie, tienerclub en lessen op het Voortgezet Onderwijs te (blijven) geven.”

Hoe schat je de kansen in dat de CU straks weer deel gaat uit maken van het college in Zaltbommel?

“Op deze vraag zijn wij terughoudend. De kiezer moet eerst spreken en daarna volgen de coalitiebesprekingen. Wel is het zo dat de CU de afgelopen acht jaren een belangrijke bijdrage aan het bestuur van de gemeente Zaltbommel heeft geleverd en dat we dat ook de komende vier jaar weer willen doen, maar - zoals gezegd - het woord is nu eerst aan de kiezers. In ieder geval wil de CU haar verantwoordelijkheid nemen als het gaat om het besturen van de gemeente.”

Wat vind jij belangrijk?

“Dat het niet om mij, maar om het groter geheel gaat! Als CU willen we (jo)u stimuleren om deel te maken van de samenleving! Zodat er in Hémerth gegeven en gekregen wordt, omdat we geloven dat wij het niet alleen kunnen! Als CU willen we daar een voorbeeld in zijn, en dus niet de verantwoordelijkheden verleggen en dingen uitstellen. Juist nu, in de crises en vele veranderingen in Nederland is het van groot belang dat er zowel door de gemeente als haar burgers verantwoordelijkheid genomen wordt. De terugtrekkende overheid vraagt van de gemeente en haar burgers om in actie te komen. Dat is niet niks; het vraagt namelijk van (jo)u en mij om een gedrags- en gedachtenverandering. De tijd dat *alles* betaald wordt is voorbij.

Wij willen dan ook graag de mensen aanspreken op hun *intrinsieke* motivatie. Dat laatste houdt simpel gezegd in: *dingen doen waar je goed in bent en ‘zin’ in hebt!* Zo ontstaat er een win-win situatie: burgers zijn gemotiveerd en geven vorm aan de participatiesamenleving. Ik geloof dat iedereen een talent heeft die hij/zij kan gebruiken, voor de samenleving.

- Zo kan jij als tiener die oudere man in jouw straat uitleggen hoe zijn PC werkt.
- Zo kan mijn gehandicapte zusje, Quirina, een sjaal maken voor de buurvrouw.
- Zo kan de 65+-er de tuin van een minder-valide bijhouden.
- Zo kan u/jij.....

Twee doorgangspaadjes geasfalteerd: Klaverpad en doorgang Korenbloemstraat en Klaproostraat.

Nog meer politiek uit het dorp

Gerrit Robbemondt voor de ZZV (Zaltbommel Veranderen met Visie)

Wie is Gerrit Robbemondt en wat doet hij voor de ZVV?

Gerrit Robbemondt geboren in Well-Ammerzoden en sinds 31 jaar getrouwd met Griet Hobo en woonachtig te Nederhemert. Vader van 2 dochters en opa van 2 kleinzoons.

Werk:

- Heeft sinds 2 januari 1989 een eigen bouwbedrijf

Vrije tijd:

- bestuurslid van Oranjeveer. Oranje Trouw Nederhemert sinds 2008
- Diverse functies betreffende hulp aan gehandicapten
- Politiek, sinds 2009 burgerlid namens ZVV
- Sinds 2012 voorzitter ZVV Zaltbommel

Motivatie om de politiek in te gaan, betekent dat we als bewoners van de dorpen onze stem laten horen. Niet door maar wat te roepen, maar met een goed beleid de voorzieningen die we hebben, zien te behouden of zo mogelijk uit te breiden.

Waarom ZVV, deze partij is 9 jaar geleden opgericht door mensen die zich zorgen maakten over de situatie zoals die toen ten Gemeentehuize in Zaltbommel bestond, zowel ambtelijk als politiek draaide het niet.

We zijn niet begonnen met hoog van de toren te blazen, maar met hulp van andere partijen orde op zaken te stellen. Een financieel gezonde Gemeente te maken was het eerste doel. Ook is er ambtelijk nog al een en ander veranderd o.a. door samen met andere gemeenten werkzaamheden uit te voeren. Iets wat kostenbesparing heeft opgeleverd.

Dat heeft best wel tot moeilijke beslissingen geleid, maar daar willen we niet voor weg lopen. Het heeft wel geleid tot de Gemeente zoals die er nu staat en ook een gemeenteraad zoals die er de laatste 4 jaar staat. Er wordt door partijen samengewerkt om dingen te realiseren en natuurlijk verschillen we van mening over bepaalde zaken. Maar om één voorbeeld te noemen: de laatste 4 jaar is de begroting van de Gemeente Zaltbommel unaniem door de raad goedgekeurd en dat zie je niet overal.

Wat ons eigen dorp betreft kunnen we ook stellen dat er meerdere dingen gerealiseerd zijn, zoals de Dorpsraad. Niet voor niets is 9 jaar geleden in ons verkiezingsprogramma opgenomen dat burgers mee moeten kunnen praten over wat er in hun kern gebeurt of gaat gebeuren. Maar ook valt te denken aan uitbreiding woningbouw en uitbreiding bedrijventerrein. Ook het evenemententerrein is mede mogelijk gemaakt door de gemeente, in een goede samenwerking tussen verenigingen onderling, en niet te vergeten door de vrijwilligers.

Belangrijk blijft dat we in onze kernen onze identiteit behouden.

We hebben natuurlijk altijd wel iets waar we niet tevreden over zijn maar daar ligt ook de uitdaging om mij, naar 4 jaar burgerlid te zijn geweest, verkiesbaar te stellen voor de aankomende gemeenteraadsverkiezingen. Maar wat ik een ieder mee wil geven: ga stemmen op 19 maart 2014. Laat uw stem horen! Die telt echt mee! En de keuze welke partij, die laat ik gaarne aan u.

Een kind met een hobby

Een kind met een hobby: Isabelle van Wijk

Wat voor muziekinstrument bespeel je?

Een alt-saxofoon

Waarom heb je voor dit instrument gekozen?

Vorig jaar was er in Nederhemert de wintermarkt. Daar stond ook een kraampje van de muziekvereniging Juliana-Concordia. Bij de kraam kon je op een aantal instrumenten, zoals de Bugel en trompet proberen te blazen. Dat had ik gedaan en ik vond het wel leuk. Ik speelde al 2 jaar blokfluit via de school en vroeg om wat meer informatie. Ze zeiden dat, als ik een ander instrument dan blokfluit zou willen gaan spelen, een saxofoon daar het beste bij aan zou sluiten. Een saxofoon leek me wel leuk, want niet iedereen speelt dat instrument.

En toen?

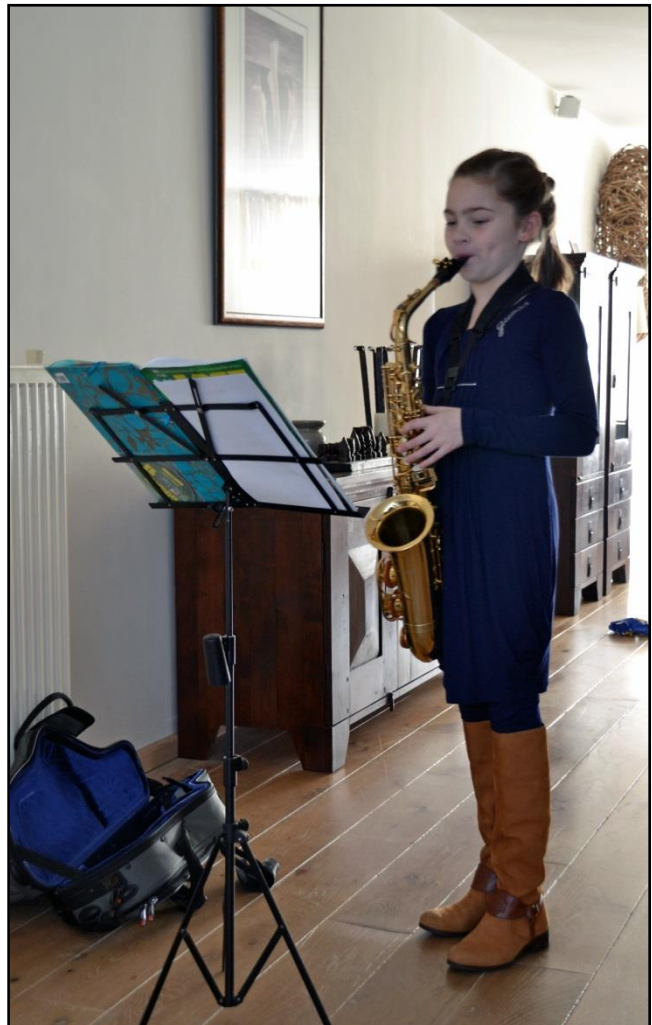
Ik kreeg een briefje mee naar huis en een week later ben ik lid geworden van de muziekvereniging, heb ik me ingeschreven voor saxofoonles en heb ik een alt-saxofoon van de vereniging in bruikleen gekregen. Januari dit jaar ben ik begonnen met de muzieklessen. Elke donderdag heb ik 20 minuten les in het dorps huis in Aalst. Ik ben dan vooral bezig om de techniek te leren.

En inmiddels zit je ook bij het jeugdorkest Decibel?

Ja, sinds september. Eerst heb ik een aantal maanden natuurlijk alleen muziekles gehad. Maar als je een bepaald niveau hebt, mag je in het orkest. Elke week oefenen we een uur met het orkest in Bruchem. Dat is erg leuk, want daar mag ik echt muziekstukken spelen. Pas hebben we een concert gehad en toen mocht ik al een solo spelen.

Is saxofoon spelen niet moeilijk?

Voor mij niet echt. Ik had natuurlijk al 2 jaar blokfluitles gehad, waardoor het voor mij wat makkelijker was dan voor iemand die helemaal zonder blaaservaring begint. Voor iemand die zonder ervaring begint is het best wel moeilijk om er geluid uit te krijgen, zelfs voor volwassenen.

Waar je ook op moet letten is, dat je je handen goed zet. Als je handen niet goed staan, pak je het verkeerde knopje en dan gaat het natuurlijk fout.

Het is een behoorlijk lang instrument. Hoe houd je die schoon?

Ik heb er verschillende doekjes voor om alles mooi glimmend op te poetsen. En bovenin zit een zogenaamd 'rietje' die er voor zorgt dat de tonen zuiver zijn en er geen condens/speeksel in de saxofoon terecht komt. Die maak ik ook schoon.

Moet je veel oefenen?

Elke dag oefen ik een kwartiertje.

En hoe gaat het verder?

In december hebben we een paar nieuwjaarsconcerten en volgend jaar maart is er jeugdmuziekdag. Dat is voor mij de eerste keer. Het lijkt me erg leuk. Je gaat dan de hele dag met z'n allen muziek instuderen. 's Avonds is er dan een optreden en laten we horen wat we die dag geleerd hebben.

Je zit nu in het jeugdorkest. Wanneer mag je door naar het Juliana-Concordia orkest?

Dat duurt nog wel even. Eerst moet ik een aantal jaren ervaring hebben en een diploma halen. Pas dan mag je in het orkest. Maar wie weet?

Juliana-Concordia

Geachte inwoners van Nederhemert,

Middels dit stukje in de dorpskrant willen wij u heel hartelijk uitnodigen voor ons kerstconcert op maandag 23 december a.s. in dorpshuis de Gaarde. Aanvang 19.30 uur.

Een kleine omschrijving van dit concert. Het wordt anders dan andere jaren, maar we willen benadrukken dat het concert een christelijk karakter heeft. Het kerstverhaal wordt op een hele mooie, bijzondere manier verteld. Verder zal er veel muziek en zang zijn, vertolkt door onze eigen fanfare en jeugdkoor 'Rejoice' uit Haaften.

Wij hopen u allen te mogen ontmoeten op deze, naar wij hopen, mooie kerstavond. Voor nu wens ik u alvast heel goede kerstdagen toe en een mooi en gezond Nieuwjaar!

Met muzikale groet,

Fanfarecombinatie Pr. Juliana-Concordia

Betty Kanselaar (secretaris)

Nog meer nieuws.....

Wij gaan weer op zoek naar.....

De Gamerse Goeierik en de Hèmertse Held van 2014!

In vervolg op vorig jaar, toen deze titel voor het eerst werd uitgereikt, gaan we vanaf maandag 9 december a.s. weer van start met de zoektocht naar die ene vrijwilliger die het verschil maakt in Nederhemert of in Gameren. De naam van de winnaars wordt bekend gemaakt tijdens ons nieuwjaarsconcert dat gehouden wordt op zaterdag 25 januari 2014 in Dorpshuis Gambora te Gameren. Aanvang 17.00 uur!

U kunt iemand voordragen per brief die in een gesloten enveloppe kan worden gedeponneerd in een speciaal daarvoor bestemde doos. Voor Nederhemert kan dat gedaan worden bij 't Kloske. Voor Gameren kunt u dat doen bij de Jumbo en in de oliebolenkraam van fanfare Juliana op maandag 30 en dinsdag 31 december a.s. Tevens kunt u iemand nomineren per email.

Nomineren kan tot en met 11 januari 2014. De kandidaten moeten óf in Nederhemert óf in Gameren wonen. Als vrijwilligerswerk de motivatie is dan moet dat vooral in één van bovengenoemde dorpen zijn verricht. Die persoon moet een bijzondere bijdrage hebben geleverd aan de gemeenschap en/of het dorp in het bijzonder op de kaart hebben gezet. Uit de voorgedragen kandidaten worden er drie genomineerd door een onafhankelijke commissie gekozen. Vervolgens gaat een vrijwilligersteam, onder toezicht, 250 mensen bellen uit beide dorpen om zo te vragen wie volgens hen de Gamerse Goeierik of Hèmertse Held moet worden.

Vorig jaar won mevrouw Bartje Bambacht de Gamerse titel en mevrouw Lenie Vos de Hèmertse titel. Wat was dat een bijzonder moment en wat hebben zij daar ook van genoten.

Wij hopen dat u net zo enthousiast bent over deze actie als wij. U kunt er voor zorgen dat iemand die het echt verdient, eens goed in het zonnetje zal worden gezet.

Fanfarecombinatie Pr. Juliana-Concordia

Gameren-Nederhemert

Email: bettykanselaar@gmail.com

En nog meer Juliana-Concordia.....**OUD PAPIER**

Aan de inwoners van Nederhemert,

Middels dit schrijven willen wij u op de hoogte brengen van **wijzigingen omtrent het ophalen van het oud papier in Nederhemert.**

Per 1 januari 2014 zegt Koenen Papier Recycling, die bij ons het bedrijfspapier ophaalt, eenzijdig het contract met ons op. De hoeveelheden papier zijn door omstandigheden zo laag geworden dat het voor hen niet meer loont om naar Nederhemert te komen.

Door deze extra wagen konden wij ook het papier wat los naast de container stond gewoon ophalen. Helaas zal dat vanaf januari 2014 echt niet meer mogelijk zijn. Wij mogen dit eenvoudigweg ook niet doen van de AVRI. Wel kunt u op uw woonadres een tweede papiercontainer aanvragen voor 1 januari a.s. bij de AVRI. Dit is gratis en deze kunnen wij dan met de gewone containerroute leeg maken. Hiervan heeft u onlangs ook een schrijven gehad van de AVRI.

We hopen u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben. Voor vragen hierover kunt u contact opnemen met één van onderstaande contactpersonen.

Met vriendelijke groet,

Fanfare Concordia, Nederhemert

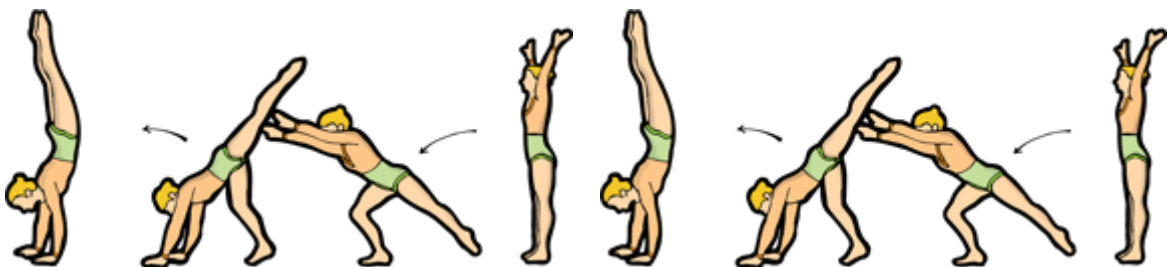
- Johan Bouman, 0418-552672
- Jan Groeneveld, 0418-552498

Hamarithi

Clubkampioenschappen Hamarithi

Zaterdag 2 november 2013 waren de Clubkampioenschappen van s.v. Hamarithi Nederhemert en Aalst. Per groep werden er prijzen gewonnen en ook waren er prijzen voor de beste turn(st)ers per toestel. Uiteindelijk bleek bij de recreanten (zowel jongens als meisjes) Daphne Karbet de beste te zijn. Bij de selectie was dat Valerie Brandsma. Zij mochten beide een wisselbeker mee naar huis nemen. Omdat de vereniging 35 jaar bestaat had Hamarithi voor alle kinderen een herinneringsmedaille.

Inhoudsopgave:

